SEITSEMÄS SINETTI

(The Seventh Seal)
63-0324E · Jeffersonville, Indiana, USA, 24.3.1963

1 Kiitoksia, veli. Jäädessämme seisomaan, rukoilkaamme.

2 Kaikkivaltias Jumala, Elämän Alkuunpanija, kaikkien hyvien hengellisten lahjojen Antaja, me olemme nyt todella kiitolliset tästä mitä ihmeellisimmästä ja erikoisimmasta yhdessäolon ajasta Sinun läsnäolossasi. Se merkitsee suurta kohokohtaa elämässämme, Herra, aikaa, jota me emme tule koskaan unohtamaan huolimatta siitä, kuinka kauan me saatamme elää. Ja me rukoilemme, Jumala, että tänä viimeisenä iltana... Me näemme Kirjoituksesta, kuinka juhlan viimeisenä päivänä, Jeesus seisoi heidän keskellään ja huusi: "Jos joku janoaa, tulkoon hän Minun tyköni". Ja minä rukoilen, taivaallinen Isä, että se toistuisi jälleen tänä iltana, niin että me voisimme kuulla Herran Äänen kutsuvan meitä ja kutsuvan meitä Hänen palvelukseensa, läheisempään vaellukseen. Meistä tuntuu, että olemme jo kuulleet Hänen Äänensä näiden Sinettien avaamisessa, puhuen, että on viimeinen päivä, ja että aika on käsillä. Suo nämä siunaukset, joita me pyydämme, Isä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja Hänen kirkkaudekseen. Aamen.

Voitte istuutua.

3 Haluaisin nyt sanoa, että kaikista kokouksista, joita minulla koskaan elämässäni on ollut, uskon, että tämä viikko on ollut kaikkein loistavinta aikaa koko elämäni aikaisista kokouksista. Ei väliä, mitä minä olen... Tietenkin olen nähnyt tehtävän suuria ihmeitä aikaisemmissa parantamiskokouksissa, mutta tämä ohittaa sen. Yksi suurista kohokohdista elämässäni on ollut olla täällä; ja nähdä kuinka tämä pieni Tabernaakkeli on muuttanut ulkonäköään. Eikä vain sitä, vaan myöskin sisäpuoli näyttää erilaiselta.

4 Ja nyt, kysyin Billyltä... Hän tuli niin myöhään noutamaan minua. Hän sanoi, että jälleen on kastettu ryhmä ihmisiä tehden jo yli sata ihmistä, jotka on kastettu tällä viikolla Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä; niinpä me olemme kiitolliset, ja Jumala siunatkoon teitä.

5 Ja nyt, jos teillä ei ole seurakunta kotia, me annamme teille kutsun tänne, tulla ja olla yhteydessä kanssamme. Muistakaa, että tämä seura-

kunta on avoin. Me emme ole mikään kirkkokunta, ja toivon ja luotan, ettei se koskaan tule olemaankaan kirkkokunta, vain uskovien yhteys, missä miehet ja naiset, pojat ja tytöt kohtaavat Jumalan pöydän ympärillä, ja ovat yhteydessä Sanan ympärillä, ja kaikki asiat ovat meillä yhteisiä.

6 Meillä on ihmeellinen pastori, todellinen Jumalan mies; ja olen niin kiitollinen siitä. Ja jos muistatte tuon näyn vuosi sitten, että ruokaa oli varastoituna tähän paikkaan; ja se on tarkalleen oikein.

7 Nyt meillä on täällä riittävästi tilaa pyhäkoululuokille kaiken ikäisiä varten, ja me olemme hyvin kiitolliset tästä tilaisuudesta. Joku sanoi joskus, että jos heillä vain olisi pyhäkoululuokkia, jonne he voisivat lähettää lapsensa. Heillä on niitä nyt, joten tulkaa ja olkaa kanssamme, jos teillä ei ole seurakuntakotia.

8 Tietenkin, jos teillä on joku hyvä seurakunta, jossa käytte, ja joka saarnaa Evankeliumia, ja niin edelleen, niin silloinhan se on vain toinen ryhmä meitä, näettehän, jossakin muualla; mutta jos teillä ei ole mitään kotiseurakuntaa ja te...

9 Ymmärrän useiden muuttaneen muista osista maata tehdäkseen tästä seurakuntakotinsa, ja me toivotamme teidät tervetulleiksi tänne Herran Sanan luo. Ja muistan, että lähtiessäni sanoin teille kokouksista, että niin pitkälle kuin minusta oli kysymys, ne tulisivat olemaan täällä Tabernaakkelissa.

10 Minä en vielä tiedä, mitä kaikkea Herralla on minua varten tulevaisuudessa. Minä luotain jätän sen Hänen käteensä, eikä se ole mitään taikauskoa tai mitään sellaista; minä vain odotan päivästä päivään Häntä johtamaan minut paikkaan, missä voin olla paremmaksi avuksi Hänelle. Ja kun Hän on lopettanut kanssani, luotan siihen, että Hän tulee vastaanottamaan minut Kotiin, rauhassa.

11 Ja nyt, olen hyvin kiitollinen Tabernaakkelin ihmisten yhteistyöstä. Kuten uskon Billyn kertoneen minulle tällä viikolla, että jokaisessa kodissa, joka on edustettuna täällä Tabernaakkelissa, on joku vieraana. Te olette avanneet kotinne ja ottaneet luoksenne ihmisiä, joilla ei olisi ollut mitään paikkaa minne mennä. No niin, se on todella kristillinen teko. Ja jotkut kodeista ovat täyttäneet jokaisen pienenkin nurkkauksen, tehdäkseen tilaa ihmisille.

12 Koska majoitustilanne on ollut hyvin vaikeata, tämän urheilumaail-

man tapauksen tähden, jonkinlaiset koripallo-ottelut tai jotakin, ja majoituspaikat olivat varattuja, ja sen lisäksi suuri joukko...

13 Ajattelen, että täällä pienessä seurakunnassa on edustettuna noin kaksikymmentäkahdeksan tai kolmekymmentä osavaltiota, ja sen lisäksi kahdesta vieraasta maasta... Tässä pienessä herätyksessä, joten se jo itsessään ottaa melkoisesti tilaa.

14 Ja kysyin joiltakin ihmisiltä tänään, sanoin: "Olen ymmärtänyt, ettei kokoukseen ole tullut kovinkaan monia ihmisiä Jeffersonvillestä."

15 Ja joku sanoi: "Me emme mahdu sisälle." Se oli syynä. Jotkut poliiseista ja niin edelleen, halusivat tulla kokoukseen, mutta he sanoivat, että tullessaan he eivät voineet päästä sisälle. Paikka oli jo täynnä, siihen aikaan, kun he yrittivät tulla. Niinpä heillä ehkä oli oma aikansa, myöhemmin, eivätkä he tulleet. Joten ihmiset tulevat toisista paikoista. Niinpä me olemme hyvin kiitolliset.

16 Nyt, en tiedä. Seuraava asia, joka seuraisi tätä, olisi Seitsemän Pasuunaa toisessa sanomassa. Mutta käytännöllisesti katsoen kaikki on sisällytettynä Sinetteihin. Seurakunta-ajanjaksot tulivat, ja me asetimme ne paikoilleen ensin, ja se oli mitä tärkeintä, mutta... tuona aikana. Nyt Sinettien avaaminen osoittaa, minne seurakunta menee, ja kuinka se loppuu. Ja uskon Taivaallisen Isän olleen todella armollisen meille, antaessaan meidän nähdä sen, mitä olemme nähneet.

17 Sanon tämän, katsellessani uudestaan vanhoja muistiinpanojani, joista saarnasin monia vuosia sitten, jolloin minä vain tulin ja sanoin sen, minkä ajattelin olevan oikein, ja menin eteenpäin. Se oli kaukana poissa linjasta. Ja nyt, kaikki nuo neljä Sinettiä, minulla oli niistä noin kahdenkymmenen minuutin saarna. Oh! Noista Ilmestyskirjan neljästä hevosella ratsastajasta, minä heitin ne kaikki yhteen ja sanoin: "Yksi hevonen lähti, valkoinen", minä sanoin, "ehkä se oli varhaisajanjakso. Ja seuraava hevonen merkitsi nälänhätää", ja niin edelleen sillä tavalla. Oi, kun Sana todella oli avattu, se oli satojen mailien päässä siitä.

18 Niinpä meidän on sopivaa tarkata ja odottaa. Sitten ehkä juuri nyt oli aika tehdä se. On saatettu sanoa monia asioita, joiden kanssa muut ihmiset eivät ole samaa mieltä, mutta minä uskon, että kun tuo suuri yhteen kokoamisen aika tulee, ja me kohtaamme Herramme, niin te tulette näkemään, että se oli oikein. Se todella on.

19 Nyt ihmiset, jotka ovat kaupungin ulkopuolelta, ympäri eri paikois-

ta. jotka ovat tulleet eri osavaltioista ja kansakunnista, kuinka minä arvostankaan teidän vilpittömyyttänne matkustaa koko tuon matkan ja ottaa lomaa, ja joillakin heistä ei ole edes paikkaa majoitusta varten. Tiedän sen, koska minulla on ollut tilaisuus auttaa joitakin heistä löytämään majoituksen, joillakin ei ole edes rahaa ruokaan tai mihinkään muuhun ja he ovat tulleet joka tapauksessa, odottaen jotakin tapahtuvan, joka pitäisi huolen siitä. Ja heillä on ollut niin suuri usko siihen, ettei väliä, vaikka heidän täytyisi olla ilman ruokaa, tai majapaikkaa, he tahtovat tulla kuulemaan noita asioita joka tapauksessa. Se on todella urhoollista, tiedättehän. Ja jokainen on ollut aivan sataprosenttisesti…

20 Tapasin siellä takana lankoni, joka teki muuraustyöt ja niin edelleen, ja kerroin hänelle, kuinka arvostin hänen työtään. Minä en ole muurari, enkä tiedä siitä mitään, mutta tiedän kyllä, mikä on suorakulmainen nurkka, ja onko se tehty oikein.

21 Ja hän sanoi: "Tuskin koskaan on nähty samanlaista sopusointuista aikaa miesten kesken, kun he kaikki ovat työskennelleet yhdessä."

22 Veli Wood, veli Roberson, ja jokainen omalla paikallaan, kaikessa. Tuo veli, joka asensi kovaääniset ja kaiken sellaisen kirkossa... He sanoivat: "Kaiken vain meni tarkalleen oikein." Ja kun he tarvitsivat jotakin, siellä oli mies odottamassa tehdäkseen sen. Niinpä Jumala on kaikessa, koko ohjelmassa. Me olemme hyvin kiitolliset tästä.

23 Monet suuret lahjoittajat seurakunnassa ovat auttaneet tekemään sen, kuten esimerkiksi, veli ja sisar Dauch, jotka istuvat täällä, ja monet muut ovat lahjoittaneet paljon tähän tarkoitukseen. Ja uskon, että heiltä puuttuu vain hyvin vähän, ja se on kaikki maksettu, ja me olemme hyvin kiitolliset siitä.

24 Muistakaa, se on teidän kirkkonne, sillä te olette Kristuksen palvelijoita, ja siitä syystä se on rakennettu tänne avoimeksi oveksi valmistamaan palvelijoita, ja niitä varten, jotka jo ovat Kristuksen palvelijoita, jotta he voivat tulla ja nauttia Jeesuksen Kristuksen yhteydessäolosta. Me haluamme teidän tietävän, että jokainen on tervetullut.

25 Ja nyt, kun te kuulette minun joskus voitelun alla aivan kuin vetävän verhon jonkun organisaation ylle, niin en tarkoita sitä teidän pastorianne vastaan, tai ketään veljeä tai sisarta vastaan seurakunnassa, koska loppujen lopuksi, Jumalalla on siellä kanssa jokaisessa organisaatiossa; mutta Hän vain ei hyväksy organisaatiota. Hän hyväksyy yksilön, joka on or-

ganisaatiossa, eikä ota mitään organisaatiota.

26 Sillä kun ihmiset tulevat niin sidotuiksi organisaatioihin, eivät he voi nähdä mitään muuta kuin vain sen, mitä tuo kirkko sanoo. Ja se estää yhdessäolon muiden kanssa, ja järjestelmään Jumala ei ole mielistynyt, ja se on maailmallinen laitos, jota Jumala ei ole koskaan säätänyt.

27 Niinpä nyt, en tarkoita ketään yksilöä, katolista, juutalaista, mitä se saattaakin olla, tai metodistia, baptistia, presbyteeriä, missään organisaatiossa, tai missään organisaatiossa tai kirkkokunnassa, Jumalalla on lapsensa siellä, näettehän. Ja uskon, että he monta kertaa ovat siellä tarkoitusta varten, antaakseen valoa, vetääkseen ulos kaikkialta ne, jotka ovat ennalta määrätyt. Ja tuona suurena päivänä me tulemme näkemään. että Herran Jeesuksen Kristuksen Seurakunta tullaan kutsumaan tuohon suureen kokoontumisen aikaan ilmassa, ja me tulemme kaikki menemään ylös kohtaamaan Häntä, ja minä odotan tuota hetkeä.

No niin, on niin paljon, mitä voitaisiin sanoa.

28 Ja tänä iltana on viimeinen iltamme, niin kuten tavallista, aivan kuin parantumiskokouksessa, kun jokainen on odotuksen vallassa odottaen suuria asioita tehtävän parantumiskokouksessa, mikä tekee heidät jännittyneiksi, hermostuneiksi. Ja sitten voin nähdä saman asian tänä iltana, että jokainen on odotuksen vallassa näkemään kuinka... Ja joka ilta se on ollut sillä tavalla, noita Sinettejä avattaessa.

29 Nyt minä haluan tehdä tämän todella selväksi. Joka kerta, kun nämä Sinetit ovat löytäneet paikkansa, niin kaikki, mitä koskaan uskoin niistä, ja mitä olen lukenut muiden ihmisten kirjoittaneen niistä, on ollut vastoin sitä, mikä tuli minulle siellä huoneessa. Ja minun mieleni, tällä hetkellä...

30 Syy, miksi minulla oli tuo parantumiskokous tänä aamuna, on se, että inhimillinen mieleni on menossa niin kauas minun omasta ajattelutavastani. Olen yrittänyt pysyä siellä huoneessa, verhot alas vedettyinä ja valot palamassa, tämä on kahdeksas päivä, enkä ole edes noussut autooni mennäkseni minnekään.

31 Minun täytyi mennä joidenkin veljien kanssa pankkiin allekirjoittamaan joitakin papereita, koskien rahaa, joka on lainattu tätä rakennusta varten, mutta tulin heti suoraan takaisin ja jatkoin tutkimistani.

32 Ja on outo asia, ettei ole yhtään henkilöä, joka olisi tahtonut jotakin tai... Tavallisesti he ovat kolkuttamassa ja vetämässä ja ympärillä. Ei ole

ollut yhtään mitään. Se on ollut hyvin ilmiömäistä.

33 Olen käynyt syömässä veli Woodin luona, ja tavallisesti tuon paikan ympärillä on tungokseen asti autoja, ja heille oli tulossa kahdeksan tai kymmenen ihmistä, jotka olisivat majoittuneet heidän luokseen täksi ajaksi, eikä yksikään heistä tullut.

34 Sitten tänä aamuna, en tule koskaan unohtamaan tätä aamua, meidän Pelastajamme armoa Hänen väsynyttä ja uupunutta palvelijaansa kohtaa. Kun olin vastannut tuon ihmisraukan kysymykseen ja parhaan ymmärrykseni mukaan, ajatellen, että olin tehnyt oikein. Ja yhtäkkiä, ikään kuin olisin ottanut jotakin pois lapselta, olin niin tuomittu, enkä tiennyt, mitä se oli. Ja ajattelin, että yritin liikaa puristaa päästäkseni parantamiskokoukseen, ehkä joku oli epätoivoisesti sairas, ja jonka puolesta pitäisi rukoilla juuri silloin. Ja kysyin yleisöltä. Muutamassa minuutissa se paljastettiin minulle. Ja joku sanoi: "Etkö lukisi tekstiäsi uudelleen?"; tai jotain sellaista. Ja siinä hetkessä, nostin pienen paperipalasen ja luin sen uudelleen katsoakseni, mitä siinä lukee. Ja katsoin alas Kirjaan, ja se oli täysin toisella tavalla, kysymys, johon olin vastaamassa. Näettekö?

35 Voin kertoa tämän teille. Kun yliluonnollinen tulee sisälle, niin se on Kristuksen mieli. Te menette niin pitkälle pois omista ajatuksistanne, kunnes te omassa mielessänne. On parasta, etten yritä selittää sitä, sillä en osaa. En osaisi tehdä sitä. Kukaan ei osaisi tehdä sitä.

36 Kuinka voi tuo mies, Elia, seistä siellä vuorella Jumalan läsnäolon alla, ja vetää tulen alas Taivaasta, sitten sade heti tulen jälkeen, ja sitten sulkea taivaat, eikä satanut kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen, ja sitten mennä ja kutsua sateen tuona samana päivänä? Ja tuon voitelun alla, kuinka... Hän otti neljäsataa pappia ja tappoi heidät, ja sitten yhden naisen uhkausten vuoksi hän juoksi huutaen erämaahan säilyttääkseen elämänsä. Iisebel, hän vannoi ottavansa hänen elämänsä. Kun Ahab ja kaikki heistä siellä näkivät Jumalan läsnäolon, ja tuo suuri ihme tehtiin. Katsokaahan. Henki oli jättänyt hänet. Ja luonnollisessa mielessänsä, hän ei tiennyt mitä ajatella. Hän ei osannut ajatella omasta puolestaan.

37 Ja muistakaa, tuo Enkeli pani hänet uneen ja lepuutti häntä, herätti hänet ja antoi hänelle syötäväksi joitakin leipäsiä, ja pani hänet jälleen uneen. Antoi hänelle levon, ja herätti hänet ja antoi hänelle vähän lisää leipäsiä uudestaan; emmekä me tiedä, mitä tuolle miehelle tapahtui neljäänkymmeneen päivän aikana. Sitten hänet vedettiin johonkin luolaan

jossakin, ja Jumala kutsui häntä.

38 Älkää yrittäkö selittää yliluonnollista; te ette voi tehdä sitä. Ainoa asia mitä tehdä, on vain mennä suoraan eteenpäin. Ja minä olen yrittänyt selvittää itseäni niin hyvin kuin vain osaan, mutta tästedes, uskon etten tule koskaan yrittämään sitä uudestaan. Te joko ehdottomasti uskotte tai ette, ja te tulette näkemään hieman myöhemmin miksi.

No niin, olen yrittänyt olla rehellinen. Jumala tietää sen.

39 Ja tuo kysymys tänä aamuna; minä yritin vastata siihen niin rehellisesti kuin vain tiesin miten vastata. Minä luin vain ensimmäisen osan tuosta jakeesta, eikä se olisi ollut oikein, mutta Pyhä Henki, ymmärtäen, että minä... Minun mieleni... Katsokaahan, viimeiset kaksi tai kolme päivää, mitä on tapahtunut. Näettehän, minä sanoin seitsemänsataa... enkä seitsemäntuhatta, tänä aamuna, ja yritin... ja ihmiset huomasivat sen, ja se osoitti, että te olette tarkkaavaisia. Ja toinen asia oli, kun yritin sanoa "kyyhkynen", ja sanoinkin "karitsa", mutta huomasin sen itse heti. Ja sitten tässä kysymyksessä, en sanonut sitä oikein, ja Pyhä Henki kääntyi suoraan takaisin, ja kutsui minut siihen.

40 Se on kaksinkertainen vahvistus siitä, että nämä asiat ovat oikein. Se on totta. Hän haluaa teidän tietävän, että se on Totuus.

41 Hän on Se, joka lähettää sen, koska varmasti se ei ollut... Se on opettanut minulle aivan yhtä paljon kuin teillekin. Ja niinpä olen hyvin kiitollinen tiedosta, että Herra on nyt antanut minun tietää, missä hetkessä me elämme. Me elämme lopunajassa ennen Seurakunnan pois menemistä.

42 Nyt, kun olemme vain puhelleet, niin pyytäkäämme Hänen siunauksiaan Sanalle uudestaan.

43 Taivaallinen Isämme, tässä tulee tuo suuri ilta, suuri hetki, jolloin suuri asia on tapahtunut. Se on ollut kaikkialla ihmisten ympärillä. Ja, Isä, minä rukoilen, että se tehtäisiin tänä iltana tiettäväksi ilman epäilyksen varjoakaan ihmisten sydämille ja mieliin, että he voisivat tietää, että Jumala yhä on Valtaistuimella, ja että Hän yhä rakastaa kansaansa.

44 Ja tuo hetki, jota maailma on kaivannut nähdä, on nyt lähestymässä, sillä se huutaa lunastusta. Me voimme nähdä kaiken valmiina tuomaan sen takaisin. Me voimme nähdä kaiken valmiina tuomaan Seurakunta Kristuksen läsnäoloon. Me voimme nähdä Morsiamen ottavan muotoa. Pukevan ylleen häävaatteen, valmistautuvan. Me voimme nähdä valojen välähtelevän. Me tiedämme, että me olemme lopussa.

45 Nyt, taivaallinen Isä, kun me nyt lähdemme opettamaan tästä suuresta mahtavasta tapahtumasta, joka tapahtui Kirkkaudessa noin kaksituhatta vuotta sitten, ja joka annettiin tuolle suuresti rakastetulle apostolille, Johannekselle, tänä iltana me olemme puhuva siitä. Tulkoon Pyhä Henki esiin nyt mahtavassa ilmestyksen voimassansa, niin että Hän voisi paljastaa meille asian, jonka Hän haluaa meidän tietävän, niin kuin Hän on tehnyt muutamana aikaisempana iltana. Me jätämme itsemme Sinulle Sanan kanssa, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

46 Nyt, te ehkä haluatte avata Raamattunne, ja tämä on vain lyhyt jae, yksi jae Kirjoituksesta. Mutta se on viimeinen jae, se löytyy.. viimeinen Sinetti, pikemminkin.

Eilen illalla me puhuimme Kuudennesta Sinetistä.

47 Ensimmäinen Sinetti oli antikristuksen esitteleminen. Hänen aikansa kulki lävitse ja me näimme, kuinka hän lähti.

48 Kuinka tuo olento, joka esitti Jumalan voimaa, lähti antikristuksen voiman kanssa samanaikaisesti taistelemaan sitä vastaan. En usko, että kukaan voisi mitenkään kyseenalaistaa sitä mielessään.

49 Sitten me totesimme, että välittömästi sen jälkeen, seurakunta-ajan jälkeen, nuo olennot, ne menivät.

50 Mentyämme sen läpi, me näemme, että koko kuva muuttui. Enää ei tullut esiin mitään olentoa, näettehän? Mutta se toi esiin ahdistuksen ajanjakson, sen jälkeen, kun Seurakunta oli mennyt pois kuvasta.

51 Kuinka täydellisesti se sopikaan yhteen seurakunta-ajanjaksojen kanssa. En näe hitustakaan, en yhtään asiaa, joka ei olisi sopinut täydellisesti yhteen, jopa ajanjaksot ja aika ja kaikki. Ajatelkaa sitä! Se osoittaa, että sen täytyi olla Jumala, joka sen teki. Inhimillinen mieli ei voi luodata sitä. Sitten me näemme, että…

52 Herra salli meidän ottaa Kirjoituksen, Pyhän Kirjoituksen, siitä mitä Jeesus sanoi tulevan tapahtumaan. Ja kuinka me olisimme voineet koskaan löytää sitä? Tässä se tulee esiin Hänen saarnassaan, paljastaen ja tuoden esiin pilkulleen kuusi Sinettiä, mutta Hän jätti pois Seitsemännen.

53 Sitten, kun Sinetit oli avattu, niin Jumala, huomatkaa nyt tämä, Hän ei edes paljastanut minkäänlaista symbolia Seitsemännestä. Se on täydellinen salaisuus Jumalan kanssa. Huomatkaa se nyt, kun tulemme lukemaan Raamatusta Seitsemännen Sinetin. Se löytyy Ilmestyskirjan 8:sta

luvusta.

Ja, kun hän oli avannut seitsemännen sinetin, oli taivaassa hiljaisuus noin puolen tunnin ajan.

54 Ja se on kaikki, mitä meillä on siitä. Nyt huomaamme.

55 Me yritämme nyt olla pitämättä teitä liian pitkään, koska monet teistä tulevat olemaan vielä tänä iltana matkalla kotiin. Ja siksi ajattelin pitää parantamiskokouksen tänä aamuna, niin että voisitte lähteä aamulla, tarvitsematta odottaa.

56 Ja myös minun täytyy matkata Tucsoniin, Arizonaan, jossa asun, ja joka nyt on kotini. Ja sitten haluan tulla takaisin tänne, jos Herra suo, suunnilleen... Perhe haluaa tulla takaisin muutamaksi päiväksi kesäkuussa. Ja ehkä minulla on tilaisuus tavata teidät kaikki täällä kokouksessa silloin.

57 Minun seuraavaksi sovittu kokoukseni on Albuquerquessa, Uudessa Meksikossa. Uskoisin että, se on 9:nä, 10:nä ja 11:sta. Tulen olemaan siellä torstaina ja Pitkäperjantaina. Minun tuli huolehtia koko asiasta, mutta minulla oli muita sopimuksia, niin etten päässyt tulemaan kuin vasta silloin, joten minulla tulee olemaan torstai-ilta ja perjantai-ilta Albuquerquessa, Uudessa Meksikossa.

58 Ja sitten seuraava, mistä tiedän lähemmin, on potentiaalisesti, me emme tiedä varmasti, se tulee olemaan minun hyvien ystävieni kanssa, *Keskiyön huuto* ryhmän kanssa Southern Pinesissa, Pohjois-Carolinassa.

59 Ja eräs toinen pieni ryhmä Little Rockista soittaa ja lähettää sähkösanomia ja kaikkea, koska tulemme niin lähelle, se on tuo *Jeesuksen nimen* ryhmä, jonka kanssa minulla oli kokouksia Cow Palacessa viime kesänä. Heillä on silloin konferenssinsa Little Rockissa, Arkansasissa. Ja he ovat viime vuodesta alkaen halunneet, että tulisin vähintään yhdeksi illaksi, tai he tahtoisivat koko ajaksi, mutta olisivat valmiit tyytymään yhteenkin iltaan. Ja niinpä sanoin heille, tietämättä tarkalleen, mitä tehdä, sanoin, että he voisivat ilmoittaa siitä potentiaalisesti, sitten he tulevat antamaan sen tiedoksi vähän myöhemmin.

60 Onko hän juuri soittanut? Uh-huh. Hyvä on. Mitä hän sanoi? [Veli sanoo: "Hot Springs."] Onko se Hot Springs? Olen erehtynyt. ["Kahdeskymmenesneljäs."] Kahdeskymmenesneljäs... ["Toukokuuta."] Toukokuuta? [Joku sanoo: "24:stä 28:een kesäkuuta."] 24:stä 28:teen kesäkuuta. No niin, se on ilmoitettu. "Potentiaalisesti", se tulee olemaan, "jos se on

Herran tahto".

61 Tämä on syynä siihen, miksi haluan tehdä noita asioita. Te tulette oppimaan sen hieman myöhemmin, näettehän! Kun menen johonkin paikkaan, haluan laskea jalkani sinne tietäen, että Jumala on sanonut: "Mene sinne." Sitten, jos vihollinen nousee esiin missä tahansa, minä sanon: "Minä olen täällä Herran Jeesuksen Nimessä. Peräänny." Ja silloin te olette varmalla maaperällä, näettekö. Kun Hän lähettää teidät minne tahansa, tulee Hän huolehtimaan teistä. Mutta jos te menette vain olettaen, silloin en oikein tiedä siitä. Saattaa olla, ettei Hän olekaan siellä. Niinpä haluan olla niin varma kuin vain voin olla. Olen ottanut vastaan monia kutsuja, joita Hän ei käskenyt minun ottaa, mutta haluan olla niin varma kuin mahdollista. Herra siunatkoon teitä kaikkia nyt.

62 Nyt, koska tämä tässä on vain yksi jae, niin me haluamme tehdä jotakin juuri hieman ennen tätä. Jos huomasitte, niin me hyppäsimme 7. luvun ylitse. Kuudes luku päättyy Kuudenteen Sinettiin, mutta Kuudennen Sinetin ja Seitsemännen Sinetin välillä, siellä tapahtuu jotakin. Näettehän? Ja kuinka mukavasti se onkaan asetettu aivan omalle paikallensa, 6:nen ja 8:nen luvun väliin. Nyt te huomaatte 7:ssä luvussa, me huomaamme, että 6:nen ja 7:nen välissä on väliaika, ja tuo väli on Ilmestyskirjan 6:nen ja 8:nen luvun välissä; ja se on Kuudennen ja Seitsemännen Sinetin välissä, jossa tämä väliaika on annettu. Me haluamme nyt panna merkille tämän. On hyvin tärkeätä, että me huomioimme tämän pienen ajan.

63 Muistakaa nyt, Ilmestyskirjan 4. luvun jälkeen, Seurakunta on mennyt. Sen jälkeen, kun nuo neljä hevosella ratsastajaa ovat menneet pois kuvasta, Seurakunta on mennyt, näettehän? Kaikki mitä tapahtui Seurakunnalle, se tapahtui Ilmestyskirjan 4. lukuun mennessä. Kaikki mitä tapahtui antikristuksen liikkeessä, se jatkui 4. lukuun asti, ja Ilmestyskirjan Neljäs Sinetti, sekä antikristusta, että Kristusta varten, päättyi. Ja antikristus joukkoinensa tulee tuomiollensa, ja myös Kristus tulee joukkonsa kanssa.

64 Se on vanha taistelu, joka alkoi kauan ennen kuin aikaa oli. Ja sitten Saatana ja hänen enkelinsä potkaistiin ulos. Ja he tulivat maan päälle ja taistelu alkoi uudestaan, koska Eeva mursi sen Jumalan Sanan suojamuurin, jonka taakse hänet oli eristetty. Ja juuri tuosta hetkestä alkaen, Saatana voitti taistelun Jumalan Sanan ylitse, koska yksi Hänen alamaisistaan, heikompi, avasi portin. Ja tarkalleen sillä tavalla hän on voittanut taiste-

lun joka kerta, näin on aina ollut, koska yksi Hänen alamaisistaan on avannut portin Sanan taakse.

65 Ja se tehtiin tässä viimeisessä seurakunta-ajanjaksossa organisaatiosysteemin kautta, kun elävän Jumalan todellinen aito Pyhä Seurakunta leijonaratsastajan kanssa ei halunnut vastaanottaa Sanaa, vaan käänsi seurakunnan Sanasta uskonkappaleisiin.

66 Kuinka monet tietävät, että roomalaiskatolinen kirkko on rakennettu uskonkappaleille? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Myöntävätkö he sen? Ehdottomasti. Varmasti, tietenkin he myöntävät sen. Katolinen kirkko, se ei loukkaa heidän tunteitaan vähääkään, koska he tietävät sen. He juuri lisäsivät uuden uskonkappaleen, aivan äskettäin, että Maria on ylösnoussut. Te muistatte sen täällä muutama vuosi sitten, noin kymmenen vuotta sitten. Kuinka monet muistavat sen? ["Aamen."] Lehdessä sanottiin... Varmasti. Näettekö? Kaikki, uusi uskonkappale. Näettekö, se on kokonaan uskonkappaleita, ei Sanaa.

67 Eräs pappi, joka haastatteli minua äskettäin, sanoi: "Herra Branham, Jumala on kirkossansa."

Minä sanoin: "Jumala on Sanassansa."

Hän sanoi: "Meidän ei oleteta väittelevän."

68 Minä sanoin: "Minä en väittele. Minä vain sanon ajatukseni." Jumala on Sanassansa. Oikein. "Kuka tahansa, joka ottaa jotain pois Siitä, tai lisää mitään Siihen", sanoo Sana.

69 Hän sanoi: "Mutta, Jumala antoi... Kristus antoi Seurakunnallensa vallan, ja sanoi heille, että mitä tahansa he sitovat maan päällä, olisi sidottu Taivaassa."

Minä sanoin: "Se on tarkalleen Totuus."

70 Hän sanoi: "Me olemme lähteneet siitä periaatteesta, että meillä on valta antaa anteeksi synnit."

71 Minä sanoin: "Jos te teette sen sillä tavalla kuin se annettiin seurakunnalle, ja tavalla kuinka seurakunta sen teki, silloin minä hyväksyn sen. Jos sen teet, niin täällä on vettä tullaksesi kastetuksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntiesi anteeksisaamiseksi, eikä vain niin, että joku sanoo sinulle, että syntisi ovat anteeksi annetut." Niin se on.

72 Tarkatkaa Pietaria Helluntaipäivänä avainten kanssa. Muistakaa, hänellä olivat nuo avaimet, joista he puhuvat. Ja kun nuo miehet sanoivat: "Miehet ja veljet, mitä me voimme tehdä pelastuaksemme?"

73 Pietari sanoi: "Katukaa, jokainen teistä, ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä" (mitä varten?) "syntien anteeksi saamiseksi. Ja sitten te olette saava Pyhän Hengen lahjan, sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne, ja niille, jotka kaukana ovat, niin monille kuin Herra meidän Jumalamme on kutsuva." Oikein. Niinpä se selvittää sen ikuisiksi ajoiksi. Se on kaikki ohitse. Se teki sen.

74 Mutta nyt te olette nähneet, kuinka antikristus tuli sisälle, niin kuin me olemme kuvanneet sitä ja näyttäneet sen teille. Mikä ilmestys! Oi! Ja ajatella, että kaikkina näinä vuosina me olemme nähneet sen liikkuvan ylöspäin sitä kohden, ja tässä se on ehdottomasti suoraan NÄIN SANOO HERRA.

75 Ja me panemme merkille nyt tämän väliajan 6. ja 8. luvun välissä. Ilmestyskirjan 7. luku tässä paljastaa erään tapahtuman. Se ei ole tässä vain turhan takia. Sitä ei ole pantu tähän väliin syyttä, näettehän. Se on tässä erästä tarkoitusta varten, ja se on ilmestys, joka paljastaa jotakin. Huomatkaa, kuinka salaperäisesti ja kuinka matemaattisesti se sopii suoraan Kirjoitukseen, tarkalleen.

76 Uskotteko te Jumalan matematiikkaan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jos ette, silloin te varmasti eksytte; te tulette varmasti eksymään Sanassa. Jos te alatte panna nelosen tai kuutosen, matemaattisessa järjestyksessä olevien sanojen sijaan: Teillä on varmasti oleva kuva lehmästä, joka syö ruohoa jossakin puunlatvassa. Te tulette varmasti menemään harhaan, koska Jumala ei... Hänen koko Sanansa kulkee täydellisessä matemaattisuudessa. Kyllä vaan! Täydellisesti. Se on kaikkein täydellisintä... Mitään toista kirjaa ei ole kirjoitettu kuten Se, sen kaltaisesti, niin matemaattisen täydellisesti kuin Se.

77 Nyt 8. luku paljastaa ainoastaan Seitsemännen Sinetin tapahtumapaikan, josta mitään muuta ei ole paljastettu. Mitään ei nyt ole paljastettu Seitsemännessä Sinetissä. Eikä sillä ole mitään tekemistä Ilmestyskirjan 7. luvun kanssa. Seitsemännen Sinetin paljastus on täydellisesti mykkä. Ja jos minulla vain olisi aikaa... Tulen yrittämään muutamia kohtia, osoittaakseni sen teille.

78 Koko matkan 1. Mooseksen kirjasta asti on puhuttu tästä Seitsemännestä Sinetistä. Nämä Sinetit ovat tulleet aivan 1. Mooseksen kirjan alusta lähtien.

79 Nämä Sinetit ovat tulleet esiin. Voisitteko muistaa, kuinka me tänä

aamuna toimme näitä asioita esiin? Ja tarkatkaa tänä iltana, kun me tulemme tuohon Seitsemänteen Sinettiin, se katkeaa. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.]

80 Jeesus Kristus itse, puhuessaan lopun ajasta, ja kun Hän oli puhunut kaikki kuusi Sinettiä. Kun Hän tuli Seitsemänteen, Hän pysähtyi. Siinä se on, näettehän. Se on suuri asia.

81 Nyt me tulemme puhumaan hetken tässä tästä 7. luvusta kuin sillaksi Kuudennen ja Seitsemännen Sinetin välillä, koska se on ainoa aineisto, mitä meillä on mennäksemme eteenpäin nyt, on Kuudes… Kuudennen ja Seitsemännen Sinetin välissä, on Israelin uloskutsuminen.

82 No niin, minulla on monia hienoja Jehovan todistaja ystäviä istumassa täällä. Tai he kaikki ovat olleet, ja ehkä jotkut heistä yhä ovat Jehovan todistajia. Mutta he ovat aina, herra Russel teki niin, soveltaneet tämän 144 000, olemaan Kristuksen yliluonnollinen Morsian. Näettehän? Mutta he eivät ole.

83 Sillä ei ole ensinkään mitään tekemistä seurakunta-ajan kanssa. Se on ehdottomasti Israel. Me tulemme nyt lukemaan siitä muutaman minuutin kuluttua. Nyt tämä väliaika on 144 000 juutalaisen kutsuminen ja sinetöiminen, jotka kutsutaan ahdistuksen ajassa, sen jälkeen, kun Seurakunta on mennyt pois. Ymmärrättekö? Sillä ei ole yhtään mitään tekemistä seurakunta-ajan kanssa. Oh, heidät kutsutaan täydellisessä sopusoinnussa Kirjoituksen kanssa. Danielin viimeiset kolme ja puoli vuotta on säädetty Danielin kansalle, näettehän. Ei pakanoille, vaan Danielin kansalle, ja Daniel oli juutalainen.

84 Huomatkaa nyt, Israel uskoo ainoastaan profeettojansa, ja vain sen jälkeen, kun heidät on vahvistettu.

85 Eikä missään kautta seurakunta-ajanjakson, varhaisesta apostolisesta seurakunnasta alkaen, ole protestanttisella seurakunnalla koskaan ollut profeettaa. Sanokaa minulle, kuka se olisi ollut, ja osoittakaa se minulle, ei koskaan! Heillä oli varhaisessa apostolisessa ajassa yksi, jonka nimi oli Agabus, joka oli vahvistettu profeetta. Mutta, kun pakanat tulivat sisälle Jumalan perintöosaan, ja Paavali kääntyi pakanain puoleen sen jälkeen, kun Pietari, niin kuin me luimme eilen illalla, oli saanut Herralta sen, että Hän ottaisi ihmiset pakanoista Nimellensä, Hänen Morsiameksensa. Siitä lähtien ei historian lehdillä ole ollut yhtään pakanaprofeettaa. Menkää taaksepäin läpi historian ja tulette näkemään sen. Miksi? Koska se

olisi tarkalleen vastoin Sanaa. Tarkalleen!

86 Kun ensimmäinen lähti, se oli leijona. Se oli profeetan Sana.

Seuraavana lähtivät teot, uhri.

Seuraavana oli miehen oveluus.

87 Mutta meille on luvattu sen palaavan viimeisinä päivinä seurakunnalle uudestaan, oikaisemaan kaiken sen, mitä on jätetty tekemättä. Sillä on ennustettu tässä, että Seitsemännen Enkelin Sanoma olisi päättävä Jumalan salaisuudet. Ja me olemme käyneet sen kaiken lävitse, ja näemme, että se on täydellisessä sopusoinnussa Kirjoitusten kanssa. Siinä on syy.

88 Mutta voisitteko kuvitella tämän henkilön tulemista näyttämölle? Kun hän tulee, muistakaa, se tulee olemaan niin nöyrää, ja muutenkin, että seurakunnat tulevat menemään kaukaa sen ohitse. Ja voisitteko kuvitella seurakuntien, jotka yhä ovat uskonpuhdistajien perinteiden alla, voivan koskaan vastaanottaa profeettaa Jumalalta, joka olisi lujasti heidän opetuksiaan ja organisaatioitaan vastaan?

89 Mutta siellä on vain yksi henkilö, joka voisi täyttää sen, vain yksi henki, jonka koskaan tiedän olleen maan päällä. Sen täytyisi olla Elia ajassansa. Ja on ennustettu, että se tulisi olemaan, joka ei ole mitään muuta kuin Kristuksen Henki.

90 Kun Kristus tuli. Hän täyteys. Hän oli profeetta. Hän oli profeettojen Jumala. Näettekö?

91 Kristus, katsokaa, kuinka he vihasivat Häntä. Mutta Hän tuli tarkalleen sillä tavalla, kuin Sana oli sanonut Hänen tulevan. Mutta koska oli niin, että Hän oli profeetta, he pilkkasivat itsensä pois Jumalan Valtakunnasta, kutsumalla Jumalan Henkeä, joka erotti, ja niin edelleen, saastaiseksi hengeksi. He sanoivat, että Hän oli ennustelija tai perkele.

92 Ennustelija on perkele, näettehän. Perkeleen henki. Varmasti. Tiesittekö te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ennustelu on profeetan jäljittelyä, ja on ehdottomasti pilkkaamista Jumalan edessä.

93 Huomatkaa nyt, heidät kutsutaan täydellisessä sopusoinnussa Kirjoitusten kanssa, Danielin viimeisen kolmen ja puolen vuoden aikana.

94 Pankaa merkille, Israelin uskovaisia on käsketty Vanhassa Testamentissa uskomaan profeettojaan, sen jälkeen, kun profeetta on vahvistettu. "Jos teidän keskuudessanne on joku, joka on hengellinen tai profeetta, niin Minä, Herra sinun Jumalasi, tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle ja puhun hänelle näyissä ja unien kautta, tulkiten unia." Kun jolla-

kin on uni, on profeetta kykenevä tulkitsemaan sen. Ja jos hänellä on näkyjä, hän puhuu sen. "Minä tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle näkyjen ja unien kautta, Minä teen itseni tunnetuksi. Ja jos se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa tuota profeettaa, koska Minä olen hänen kanssaan. Jos se ei tapahdu, älkää silloin lainkaan pelätkö häntä." Niin se on. "Menkää pois, jättäkää se rauhaan, näettehän." Nyt se on…

95 Nyt Israel on aina uskova sen. Ja ettekö te näe, minkä vuoksi?

Haluan teidän ymmärtävän kunnolla tämän opetuksen tänä iltana.

96 Miksi? Koska se on Jumalan määräys heille. Minä en välitä siitä, kuinka monia lentolehtisiä pakanat vievät ja levittävät siellä. Minä en välitä sitä, kuinka paljon te kuljette Israelin lävitse Raamattu kainalossanne ja todistellen sitä ja tätä; he eivät tule koskaan vastaanottamaan mitään muuta kuin profeetan. Se on tarkalleen oikein, sillä profeetta on ainoa, joka voi ottaa jumalallisen Sanan ja panna Sen Sille kuuluvalle paikalle, ja ollen vahvistettu profeetaksi. He tulevat uskomaan sen. Näin on.

97 Puhuin erään juutalaisen kanssa täällä Benton Harbourissa, kun John Ryan, joka oli ollut lähes koko elämänsä sokea, sai näkönsä. He veivät minut sinne tuohon Daavidin huoneeseen, ja tämä rabbi tuli ulos pitkine partoineen ja sanoi: "Millä valtuudella sinä annoit John Ryanille hänen näkönsä?"

Minä sanoin: "Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan Nimessä."

98 Hän sanoi: "Kaukana olkoon se Jumalasta, että Hänellä olisi poika!" Ja hän sanoi: "Te ihmiset ette voi leikata Jumalaa kolmeen osaan ja antaa Häntä juutalaiselle. Tehdä Hänestä kolme jumalaa. Te olette joukko pakanoita."

99 Minä sanoin: "Minä en leikkaa Häntä kolmeen osaan." Minä sanoin: "Rabbi, eikö sinun olisi outoa uskoa, että yksi profeetoistasi olisi sanonut jotakin, mikä on väärin?"

Hän sanoi: "Meidän profeettamme eivät sano mitään väärin."

Minä kysyin: "Kenestä Jesaja 9:6 puhui?"

Niin sanoi: "Messiaasta."

100 Minä sanoin: "Silloin Messias tulisi olemaan ihmis-profeetta. Onko se oikein?"

Niin sanoi: "Kyllä vaan, se on oikein."

101 Minä sanoin: "Osoita minulle missä Jeesus ei täyttänyt sitä." Minä kysyin: "Missä sukulaisuudessa tulee Messias-profeetta olemaan Jumalaan?"

Hän sanoi: "Hän tulee olemaan Jumala."

Minä sanoin: "Se on oikein. Nyt sinulla on se Sanan pohjalla."

102 Niinpä auttakoon minua, tuo juutalainen seisoi siellä ja kyyneleet vierivät hänen poskiltaan, kun hän sanoi: "Minä tulen kuulemaan sinua joskus myöhemmin."

Minä sanoin: "Rabbi, uskotko sinä sitä?"

103 Ja hän sanoi: "Katsohan", hän sanoi, "Jumala on kykenevä näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille." Tiesin, että hän oli silloin Uudessa Testamentissa.

Minä sanoin: "Oikein, rabbi. Mitä olet nyt mieltä siitä?"

104 Hän sanoi: "Jos minä saarnaisin sitä, tulisin olemaan tuolla alhaalla", tehän tiedätte missä tuo heidän rakennuksensa sijaitsee siellä mäellä, "tuolla alhaalla kadulla kerjäämässä leipääni."

105 Minä sanoin: "Minä olisin mieluummin siellä alhaalla kerjäämässä leipääni." Juutalaisilla on yhä kätensä rahassa, tehän tiedätte. "Minä olisin mieluummin..." Ja hänen nimensä oli siellä kultaisin kirjaimin rakennuksen seinässä. Minä sanoin: "Minä olisin mieluummin siellä alhaalla syöden suolakeksejä ja juoden vettä purosta ja tietoisena siitä, että olisin sopusoinnussa Jumalan kanssa, kuin että nimeni olisi täällä rakennuksen seinällä tällä tavalla ja tietäisin olevani poissa Jumalasta." Hän ei enää halunnut kuunnella minua enempää. Ja niinpä hän meni sisälle.

106 Siinä se on. Te ette voi leikata Jumalaa kahteen tai kolmeen palaan, kutsuen sitä Isäksi, Pojaksi ja Pyhäksi Hengeksi, tehden Hänet kolmeksi jumalaksi, ja sitten ojentaa sitä juutalaiselle. Hänen käskynsä on: "Sinulla ei tule olla mitään muuta jumalaa ennen minua. Minä olen Herra sinun Jumalasi." Mitä Jeesus sanoi? Jeesus sanoi: "Kuule, oi, Israel, Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Yksi Jumala, eikä kolmea." Te ette tule koskaan antamaan sitä heille. Yksikään profeetta ei tule koskaan puhumaan kolmesta jumalasta. Te ette tule koskaan kuulemaan sitä. Se on pakanuutta, ja pakanuudesta se tulee. Kyllä.

107 Huomatkaa. Mutta nämä profeetat ovat tuleva, nämä profeetat Ilmestyskirjan 11. luvussa. Me olemme lukeneet jotakin siitä, ja haluan teidän lukevan sen, tutkiessanne sitä näiltä ääninauhoilta, ja niin edelleen.

He ovat ehdottomasti profeetan merkillä vahvistettuja profeettoja. Silloin Israel tulee kuulemaan sitä.

108 Nyt teille Jehovan todistaja ystävilleni, ymmärtäkää nyt, että näillä 144 000 ei ole mitään tekemistä Morsiamen kanssa. Siellä ei ole pienintäkään Kirjoitusta tukemassa sitä. Ei. He eivät ole Morsian. He ovat juutalaisia! Nuo valitut, jotka tullaan kutsumaan ulos tuon Danielin seitsemänkymmenen viikon viimeisten kolmen ja puolen vuoden aikana.

109 Minä kertaan tätä. En niinkään paljon teidän tähtenne täällä, vaan koska nämä ääninauhat menevät kaikkialle. Näettehän, te ymmärrätte sen. Te kuulette minun toistavan sitä. Siitä syystä teen sitä.

110 Huomatkaa nyt ja nähkää, kuinka heidät täytyi sokaista, näettekö kuinka Jumalan täytyi sokaista juutalaiset estääkseen heitä tuntemasta Jeesusta? Jos he vain olisivat tienneet, mitä se oli... Nähdessään tuon merkin, jonka Hän teki, jos he vain olisivat olleet oikeassa tilassa, niin kuin he olivat aikaisemmin lain alla, kun Jumala antoi heille käskyn koskien profeettaa. Ja jos he olisivat nähneet Jeesuksen tekevän tuon merkin, he olisivat sanoneet: "Tämä on Messias." Miksi oli niin?

111 Nuo tuossa ajanjaksossa, joiden nimet olivat kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa, Hänen apostolinsa ja niin edelleen, he näkivät sen ja tunnistivat sen.

112 Miksi eivät loput heistä tehneet sitä? Näettekö? Heidät oli sokaistu. He eivät voineet nähdä sitä. He eivät näe sitä vieläkään. Eivätkä he tule näkemäänkään sitä, ennen kuin kansa on syntynyt yhdellä kerralla.

113 Sana ei voi pettää. Muistakaa. Sana ei voi pettää. Minä en välitä siitä, kuinka monia tunneaistimuksia teillä on, ja mitä kaikkea tapahtuu, kuitenkaan tuo Sana ei voi pettää! Se tulee olemaan tarkalleen sillä tavalla, kuin Jumala sanoi sen tulevan olemaan, näettekö. No niin, me käsitämme, että näiden asioiden täytyy tapahtua.

114 Ja siitä syystä he eivät tunteneet Jeesusta, kun Hän täydellisesti samaisti itsensä profeetaksi.

115 Jopa tuo pieni samarialainen nainen siellä kaivolla. Hän ei ollut koskaan ollut Samariassa. Hän vain sanoi, että Hänellä oli tarve mennä sitä kautta. Ja Hän meni sinne, ja siellä oli tuo pieni nainen. Ja huolimatta tilastansa, hän oli paremmassa kunnossa vastaanottamaan Evankeliumin kuin nuo uskonnolliset papit ja muut tuona päivänä. Tuo nainen tunnisti sen. Varmasti.

116 Mutta huolimatta kaikesta heidän hylkäämisestään, kuitenkin yksi heidän kaikkein ylhäisimmistä miehistään myönsi, että he tunsivat Hänet Jumalan lähettämäksi opettajaksi.

117 Keskustelin äskettäin erään lääkärin kanssa, hänen toimistossaan, joka on yksi etelä valtioiden hienoimmista lääkäreistä. Hän on erittäin hieno spesialisti Louisvillessä, ja todella urhoollinen mies. Ja minä sanoin hänelle: "Tohtori, haluaisin kysyä sinulta erään kysymyksen."

Niin sanoi: "Hyvä on."

118 Minä sanoin: "Minä huomasin tuon sinun lääketieteellisen merkkisi, sauvan, jonka ympärille on kietoutunut käärme. Mitä se esittää?"

Hän sanoi: "En tiedä"

119 Minä sanoin: "Se esittää tätä: Se oli jumalallisen parantamisen symboli. Kun Mooses nosti ylös vaskikäärmeen erämaassa, joka oli ainoastaan symboli, vain symboli todellisesta Kristuksesta.

120 Nyt tänään, lääketiede on symboli jumalallisesta parantamisesta. Vaikka monet heistä eivät uskokaan siihen, kuitenkin todella hyvät lääkärit uskovat, mutta jotkut heistä eivät usko siihen. Kuitenkin juuri se vertauskuva, jota he pitävät itsellään, todistaa Kaikkivaltiaan Jumalan voimasta, tahtovat he sitten uskoa sitä tai ei. Heillä on vaskikäärme tangossa lääketieteen vertauskuvana.

121 Pankaa nyt merkille nämä juutalaiset. Sokeuden suomut olivat näiden ihmisten silmillä. He eivät voineet auttaa sitä. Ne olivat siellä, koska Jumala oli pannut ne sinne. Ja nuo suomut ovat heidän silmillään siihen aikaan asti, jolloin heille on luvattu näiden profeettojen tulevan. Te voitte lähettää lähetyssaarnaajia, te voitte tehdä mitä tahdotte; Israel ei tule koskaan käännytetyksi ennen kuin nämä profeetat tulevat näyttämölle. Ja se tulee olemaan pakanaseurakunnan Ylöstempauksen jälkeen.

122 Aivan niin kuin härän ajanjakso ei voinut saada leijonan kutsua, sillä Jumala oli sanonut Sanassansa, että härän henki astui esiin. Ja uskonpuhdistajien ajassa tuli tuo miehen kaltainen. Näettekö?

123 Se oli ainoa, mitä he voivat saada. Ja siellä he nyt ovat, he ovat sokaistut. Ja siinä on kaikki, mitä se on.

124 Huomatkaa nyt, mutta aika on tuleva, jolloin pakanain aika on lopussa. Siellä oli puu, jonka juuret olivat juutalaiset, ja se leikattiin pois, ja pakanat, villi oliivipuu, oksastettiin sisälle, ja se tuottaa oman hedelmänsä. Nyt, kun tuo Pakanamorsian on leikattu pois, tuo Morsiuspuu,

josta puhuin, ja on otettu ylös Jumalan läsnäoloon, tulee Jumala pyyhkäisemään syrjään nuo uskomattomat pakanat, nuo nukkuvat neitsyet, ja oksastaa juutalaiset uudestaan. Hän lupasi tehdä sen.

125 Ja tuohon aikaan asti teidän täytyy tietää... Jos te tiedätte minne olette menossa, niin hyvä on. Jos te ette tiedä, niin silloin te kompastelette pimeässä.

126 No niin, silloin juutalaiset tulevat käännytetyiksi, tuon ajan kuluessa. Nyt, kuten seurakunnankin aika, voidellun lupauksen voiman alla, he tulevat vastaanottamaan Kristuksen; mutta eivät sillä aikaa kun pakanat ovat sisällä. Nyt me voimme nähdä minkä kaltaisen Sanoman nämä Ilmestyskirjan 11. luvun kaksi profeettaa tulevat saarnaamaan. Nyt te voitte selvästi ja tarkkaan nähdä, mitä he tulevat tekemään. Sillä tuo jäännös, tai nuo 144 000 ennalta määrättyä, saavat Jumalan Sinetin.

127 Lukekaamme siitä. Kuunnelkaa nyt todella tarkasti. Haluan teidän lukevan kanssani, jos vain voitte, koska tulen viittaamaan takaisin tähän hetken kuluttua. 7. luku, nyt, tämä on Kuudennen ja Seitsemännen Sinetin välissä.

> *...näiden asioiden jälkeen - näiden asioiden jälkeen* (näiden Sinettien)

128 Kuudes Sinetti päästettiin irti, ja se on ahdistuksen aika. Ymmärtääkö jokainen nyt sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuudes Sinetti päästettiin irti, ja ahdistus alkoi. Tämän jälkeen, tarkatkaa.

> *...näiden asioiden jälkeen minä näin neljän enkelin seisovan maan neljällä kulmalla, pitäen kiinni maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päällä, eikä meren päällä, eikä minkään puun päällä. (Neljä enkeliä!)*
>
> *Ja minä näin toisen enkelin nousevan idästä, jolla oli elävän Jumalan sinetti: ja hän huusi suurella äänellä neljälle enkelille, joille oli annettu vahingoittaa maata ja merta,*
>
> *Sanoen: Älkää vahingoittako maata, älkääkä merta, eikä puita, ennen kuin me olemme sinetöineet meidän Jumalamme palvelijat...*

129 Ei Morsianta. "Palvelijat." Eivät pojat. "Palvelijat." Israel on aina ollut Jumalan palvelija. Seurakunta on Hänen poikansa, näettehän, syntymällä. Israel on Hänen palvelijansa. Tarkatkaa, joka paikassa, se on aina. Abraham oli Hänen palvelijansa. Me emme ole palvelijoita. Me olemme lapsia, poikia ja tyttäriä. Kyllä.

...meidän Jumalamme palvelijat heidän otsistaan.

130 Tarkatkaa nyt.

...meidän Jumalamme palvelijat heidän otsistaan.

Ja minä kuulin niiden luvun, jotka olivat sinetöidyt:

131 Nyt haluan teidän kuuntelevan tarkasti sen lukemista.

...ja siellä oli sinetöity sataneljäkymmentäneljätuhatta kaikista Israelin lasten sukukunnista.

132 Hän nimeää heidät täydellisesti. Nyt, jos täällä sattuu istumaan joku brittiläis-israelismin [anglo-israelismin] edustaja, niin kuulehan kuinka tämä ottaa tuulen pois sen purjeista.

Juudan sukukunnasta oli sinetöity kaksi toistatuhatta, (Hän nimesi sukukunnan) Ruubenin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Gaadin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta.

133 Tarkatkaa nyt näitä sukukuntia.

Asserin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Naftalin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Manassen sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta.

Simeonin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Leevin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Isaskarin sukukunnasta (Isaskar, luulisin, että niin te lausutte sen) *oli sinetöity kaksitoistatuhatta.*

Sebulonin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Joosefin sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta. Benjaminen sukukunnasta oli sinetöity kaksitoistatuhatta.

134 Siinä on nyt kaksitoista sukukuntaa, ja kaksitoistatuhatta kustakin sukukunnasta. Kaksitoista kertaa kaksitoista… on mitä? [Seurakunta sanoo: “144 000”] Sataneljäkymmentäneljätuhatta. Tarkatkaa nyt, ne olivat kaikista Israelin sukukunnista.

135 Sitten tarkatkaa. Nyt tässä tulee eräs toinen ryhmä. Morsian on nyt mennyt. Me tiedämme sen. Mutta tarkatkaa tämän ryhmän tuloa.

Tämän jälkeen minä katsoin, ja, katso, suuri paljous, jota kukaan ei voinut lukea, kaikista kansakunnista, ja sukukunnista, ja kansoista, ja kielistä, seisoi valtaistuimen edessä, ja Karitsan edessä, vaatetettuina valkoisilla viitoilla, ja palmut käsissänsä;

Ja he huusivat suurella äänellä, sanoen: Pelastus kuuluu meidän Ju-

malallemme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle.

Ja kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen, ja vanhinten, ja neljän olennon ympärillä, ja lankesivat valtaistuimen eteen kasvoilleen, ja palvoivat Jumalaa,

Sanoen: Aamen: siunaus, ja kirkkaus, ja viisaus, ja kiitos, ja kunnia, ja voima, ja valta, meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti. Aamen.

Ja yksi vanhimmista...

136 No niin, hän on tässä vanhinten edessä, niin kuin olemme nähneet hänet, kautta sinettien.

Ja yksi vanhimmista kysyi, sanoen minulle: Mitä ovat nämä...

137 No niin, Johannes, ollen juutalainen, tunsi oman kansansa. Hän oli nähnyt heidät sukukuntina. Onko se oikein? Hän tunnisti ja nimesi jokaisen sukukunnan.

138 Mutta nyt, kun hän näkee nämä, on hän jotenkin ymmällä. Ja tuo vanhin huomaa sen, joten hän sanoo:

...Keitä ovat nämä, jotka ovat vaatetetut valkoisissa viitoissa? Ja mistä he tulivat?

139 Nyt Johannes vastaa:

Ja minä sanoin hänelle: Herra, sinä tiedät sen.

140 Johannes ei tuntenut heitä, näettehän; kaikista sukukunnista kielistä ja kansoista.

Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat ne, jotka tulivat ulos suuresta ahdistuksesta, (toisin sanoen, he ovat olleet suuressa ahdistuksessa) ja ovat pesseet viittansa, ja tehneet ne valkoisiksi Karitsan veressä.

Sen tähden ovat he Jumalan valtaistuimen edessä, ja palvelevat häntä päivin ja öin hänen temppelissään: ja hän, joka istuu valtaistuimella, on asuva heidän joukossaan.

He eivät enää tule olemaan nälkäiset, eivätkä enää janoiset; eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle.

Sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on ruokkiva heitä, ja on johtava heidät eläville vetten lähteille: ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.

141 Nyt me avaamme... menemme Sinettiin.

Huomasitteko te, he olivat... Nyt aluksi me näemme Israelin.

142 Ja sitten me näemme puhdistetun seurakunnan, emme Morsianta; vaan ahdistuksella puhdistetun seurakunnan, joka tulee esiin tässä, suuri määrä todella vilpittömiä sydämiä, jotka tulevat ulos suuresta ahdistuksesta. Ei Seurakunta. Morsian. Se on silloin jo mennyt. Siinä on seurakunta.

143 Nyt me tulemme näkemään vähän myöhemmin, Jeesus sanoi, että Valtaistuin tultaisiin asettamaan, ja kuinka he tulisivat seisomaan tuomiolla, jokainen.

144 No niin, me näemme nyt, että nämä ihmiset, nämä juutalaiset olivat sinetöidyt elävän Jumalan Sinetillä. Onko se oikein? Mikä on elävän Jumalan Sinetti?

145 Minä en nyt halua loukata kenenkään tunteita, minä vain sanon sen, näettehän? Tiedättekö te, että luettuani monien oppineiden kirjoituksia tästä, että monet heistä väittävät, että tämä verellä pesty ryhmä tässä olisi itse asiassa Morsian?

146 Tiesittekö, että monet oppineista myös väittävät, että tuo 144 000 on Morsian? Jokin ei silloin sovi oikealle paikalleen, koska siinä on silloin jotakin väärin.

147 Pankaa merkille, meidän adventistiveljemme sanovat: "Jumalan Sinetti on Sapatin viettäminen." Te tiedätte sen. Mutta haluaisin yhdenkin täplän Kirjoitusta osoittamaan, että sapatinpäivän pitäminen on Jumalan Sinetti. Katsokaahan, se on vain jonkun vetämä johtopäätös.

148 Mutta, jos te luette Efesolaiskirje 4:50, niin siinä sanotaan: "Ja älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään asti", niin se on, kun välittäjän työ on tehty, ja te olette tulleet; Kristus tulee lunastamaan omansa. Teidät on sinetöity, ei vain seuraavaan herätykseen asti, vaan, kun teidät on kerran sinetöity Pyhällä Hengellä, on se merkki päätetystä työstä, että Jumala on vastaanottanut teidät, eikä siitä ole mitään poispääsyä.

149 Te sanotte: "Minulla oli se ja minä menin pois." Ei, teillä ei ollut sitä.

150 Jumala sanoo, että se on voimassa lunastuksen päivään asti. Väitelkää siitä nyt Hänen kanssaan, ja te näette, mitä se merkitsee. "Teidän lunastuksenne päivään asti."

151 Huomatkaa nyt, he olivat jäännös valinnan mukaan, nämä juutalaiset ovat nyt jäännös valinnan mukaan, aivan niin kuin Elian ensimmäi-

sen palvelustehtävän päivissä juutalaisille, jolloin Jumalan käsi oli pitänyt tallessa seitsemäntuhatta uskovaista. Nyt tällä kerralla heitä tulee olemaan 144 000 valinnan mukaan, uskomaan Sanoman tuona aikana. Heitä tulee olemaan 144 000.

152 Nyt te sanotte: "Oh, hetkinen vain, veli, minä en oikein tiedä tästä valinnasta. Minä en lukenut sitä sieltä."

153 Hyvä on, katsokaamme onko se oikein vai ei. Menkäämme Matteukseen, nähdäksemme voisimmeko löytää sieltä jotakin pientä tätä koskevaa. Uskon, että minulla on se oikein. Minulla ei ole sitä kirjoitettuna tänne, mutta se tuli juuri mieleeni. Ottakaamme sieltä 30. jakeen jälkeen, johon me menimme eilen illalla, päättäessämme Kuudennen Sinetin, 30:teen jakeeseen. Lukekaamme nyt sieltä ja nähkäämme, mitä siellä sanotaan. 31. jae. Näettekö? He tulevat näkemään Ihmisen Pojan tulevan Kirkkaudessa. Nyt, 31. jae.

> *Ja hän on lähettävä enkelinsä suuren pasuunan äänen kanssa, ja he kokoavat yhteen hänen valittunsa neljältä tuulelta, yhdestä taivaan äärestä toiseen.*

154 "Valitut" ovat tuleva ulos. Milloin se on? Ahdistuksen ajassa. Jumala tulee kutsumaan valittunsa, ja ne ovat valitut juutalaiset tuona aikana. Raamattu puhuu siitä. Paavali puhuu siitä. Valinnan mukaan, siellä tulee olemaan 144 000, valitut. He ovat ainoat, jotka tulevat uskomaan Sanoman niistä kirjaimellisesti miljoonista, jotka tulevat olemaan siellä.

155 Siellä oli heitä miljoonia Palestiinassa Elian profetoinnin päivinä, ja heistä pelastui vain seitsemäntuhatta.

156 Nyt, "valinnan mukaan", missä miljoonat juutalaiset kokoontuvat kotimaahansa. Se on tullut kansakunnaksi. Siellä tulee olemaan heitä miljoonia, mutta ainoastaan 144 000 valittua tullaan ottamaan. He tulevat kuulemaan Sanoman.

157 Samoin on pakanaseurakunnassa. Siellä on Morsian, ja Hän on valittu, ja Hänet tullaan kutsumaan valinnan mukaisesti. Huomatkaa, tämä kaikki on tarkalleen verrattavissa Seurakuntaan, valittuihin uskovaisiin.

158 Muut eivät usko. Te voitte nähdä sen. Kertokaa jollekin Totuus ja todistakaa se oikeaksi Sanalla, ja sitten, kun Se vahvistetaan, hän sanoo: "Minä en usko sitä." Te voitte vain...

159 Älkää sitten enää hullutelko sen kanssa. Jeesus sanoi, ettei tule tehdä sitä. Hän sanoi: "Se on vain helmien heittämistä sikojen eteen." Hän sa-

noi. “Jättäkää heidät rauhaan. He vain kääntyvät ja polkevat teidät jalkoihinsa. He tulevat tekemään pilaa teistä. Menkää vain pois ja jättäkää heidät, jos sokea johtaa sokeaa...”

160 Menin erään miehen luo, tai oikeammin, hän tuli minun luokseni äskettäin. Hän oli väitellyt kaikkialla ympäriinsä jumalallista parantamista vastaan. Ja hän tuli ja sanoi: “Minä en usko sinun jumalalliseen parantamiseesi!”

161 Minä sanoin: “Arvaan, ettei siitä mitään hyötyä olisikaan, koska minulla ei ole mitään.” Minä sanoin: “Mutta Jumala on täydellinen.”

Hän sanoi: “Ei ole olemassa mitään sellaista asiaa.”

162 Minä sanoin: “Sinä olet liian myöhässä sanomaan sitä, toveri. Sinä olet odottanut liian kauan sen kanssa. Sinä olisit ehkä voinut väitellä siitä muutama vuosi sitten, mutta nyt on toinen aika, miljoonat todistavat siitä.” Minä sanoin: “Sinä olet nyt liian myöhään, kaveri, sanomaan sitä.”

163 Hän sanoi: “Mutta minä en usko sitä, enkä välitä, mitä sinä teet.”

Minä sanoin: “Tietenkään et. Sinä et voi uskoa.”

164 Hän sanoi: “Lyö minut sokeaksi. Jos sinulla on Pyhä Henki, kuten Paavalilla, niin lyö minut sokeaksi.”

165 Minä sanoin: “Kuinka voisin tehdä sitä, kun sinä jo olet sokea?” Minä sanoin: “Sinun isäsi on sokaissut sinut Totuudelle.” Minä sanoin: “Sinä olet jo sokea.”

166 Ja hän sanoi: “ Minä en uskoisi; en välitä, mitä sinä voisit tehdä, kuinka paljon todisteita sinä voisit tuoda todistamaan siitä. Minä en kuitenkaan usko sitä.”

167 Minä sanoin. “Tietenkin, se ei ollutkaan uskomattomia varten. Se oli uskovaisia varten.”

168 Mistä oli kysymys? Näettehän, te tiedätte juuri silloin, ettei valintaa ollut tapahtunut. Älkää lainkaan leikitelkö sen kanssa. Jeesus teki samoin. Hän sanoi: “Jättäkää heidät rauhaan. Jos sokea johtaa sokeaa, niin eivätkö he kaikki putoa kuoppaan?”

169 Mutta, kun Hän tuli tuon pienen prostituoidun luo, [Veli Branham napsauttaa sormiaan.], se sytytti tulen! Mitä se oli? Siellä lepäsi tuo valittu siemen. Näettekö? Hän näki sen heti. Kun Hän tuli Pietarin luo, lepäsi siellä tuo valittu siemen, näettehän, ja hän näki sen. “Kaikki, jotka Isä on antanut, mennyt aikamuoto, Minulle, he ovat tuleva. He ovat tuleva

Minulle." Oi, minä rakastan sitä! Todellakin. Huomatkaa nyt, uskovainen uskoo sen.

170 Uskomaton ei voi uskoa sitä. Niinpä, jos joku haluaa väitellä käärmeen siemenestä ja muista asioista, ja te yritätte näyttää heille, ja he eivät halua kuunnella sitä, lähtekää vain pois. Jättäkää heidät rauhaan. Katsokaahan. Jumala ei väittele, eivätkä Hänen lapsensakaan tee sitä.

171 Pankaa merkille, Jumalan 144 000 valittua juutalaista eivät notkista polviaan pedon kirkkokunnallisuudelle, kuvapatsaille, tai millekään. Vaikka heidän kansakuntansa onkin liitossa pedon kanssa tuohon aikaan, Israel on liitossa, mutta tässä on 144 000, jotka eivät tule tekemään sitä. Ne ovat nuo valitut.

172 Tuo sama asia on täällä pakanaseurakunnassa juuri nyt. Se on valittujen ryhmä. Te ette voi vetää heitä tuon kaltaisiin asioihin. He eivät tule uskomaan sitä. Ei koskaan. Kun Valo oli kerran osunut heihin, se selvitti sen juuri siinä paikassa. He näkevät sen tapahtuvan ja sitten näkevät sen vahvistetuksi ja todistetuksi sillä tavalla, ja he katsovat tänne Raamattuun ja näkevät, että Sana sanoo niin... Te voitte aivan yhtä hyvin lakata hulluttelemasta heidän kanssaan, koska he uskovat sen. Siinä kaikki. Siinä kaikki. Vaikka he eivät voikaan selittää sitä, tietävät he kuitenkin, että heillä on se. Kuten olen sanonut: "On monia asioita, joita en osaa selittää, mutta tiedän sen todellisuudeksi joka tapauksessa." Hyvä on.

173 Tämä aika oli Kuudennen ja Seitsemännen Sinetin välissä, kun Hän kutsuu nämä ihmiset, josta Jeesus puhuu Matteuksen 24. luvun 31. jakeessa, jonka juuri luimme. Pasuunat tässä... Kaksi todistajaa... Kun tuo pasuuna soi, se on kahden todistajan pasuuna armon ajasta juutalaisille. Yksi pasuuna soi, huomatkaa se, vain yksi pasuuna soi. Hän sanoo: "Pasuunan ääni." Pankaa merkille se tässä 31:sessä jakeessa.

> "Ja hän on lähettävä enkelinsä (ei yhtä, näettehän, heitä on kaksi) suuren pasuunan äänen kanssa..."

174 Mitä se on? Kun Jumala on valmis puhumaan, siellä on pasuunan ääni. Se on aina Hänen Äänensä, joka kutsuu taisteluun, näettekö? Jumala puhuu. Nämä enkelit ovat tuleva esiin pasuunan äänen kanssa.

175 Ja panitteko merkille, viimeisen enkelin Sanoman ajassa, pasuuna soi. Ensimmäisen enkelin Sanoma, pasuuna soi; toinen enkeli, pasuuna soi, kun hän lähetti sen ulos. Huomatkaa, mutta kun Sinetit ilmoitettiin,

ne olivat kaikki yhdessä suuressa jumalallisessa asiassa kutsumaan ulos ryhmä ihmisiä. Siellä oli yksi pasuunan ääni, ja Seitsemän Sinettiä murrettiin.

176 Huomatkaa: "Hän kokoaa valitut juutalaisensa neljältä tuulelta."

177 Hän puhui kuudesta Sinetistä niin kuin olemme nähneet, mutta ei Seitsemännestä Sinetistä. Hän ei ole koskaan sanonut mitään täällä missään Seitsemännestä Sinetistä.

178 Katsokaahan, heti sen jälkeen, 32. jae muuttuu vertaukseksi valittujen juutalaisten kutsumisen ajasta. Tarkatkaa sitä nyt tässä.

179 "Ja Hän tulee lähettämään enkelinsä, ja he kokoavat valitut Taivaan neljältä kulmalta." Nyt Hän alkaa...

180 Näettekö, Hän ei sano tässä mitään Seitsemännestä Sinetistä. Hän puhui Kuudennesta Sinetistä, Ensimmäisestä, Toisesta, Kolmannesta, Neljännestä, Viidennestä ja Kuudennesta.

181 Mutta pankaa merkille:

Nyt oppikaa vertaus viikunapuusta; kun sen oksa on vielä hento, ja työntää esiin lehtiä, te tiedätte, että kesä on lähellä.

Niin samoin te, kun te näette kaikki nämä asiat, tiedätte, että se on lähellä, aivan ovella.

182 Viimeinen kysymys, jonka he kysyivät Häneltä: "Ja mikä tulee olemaan maailman lopun merkki?"

183 "Kun te näette näiden juutalaisten... Kun te näette näiden muiden asioiden tapahtuvan, te tiedätte, mitä tapahtuu. Nyt, kun te näette näiden juutalaisten..." Hän on puhumassa juutalaisille. Tarkatkaa nyt. Minkälaiselle seuralle Hän puhuu? Pakanoilleko? Juutalaisille! Juutalaisille, näettekö?

184 Hän sanoi: "Te tulette olemaan kaikkien kansojen vihaamat Minun Nimeni tähden", ja niin edelleen.

185 Nyt: "Kun", Hän sanoi, "te näette näiden juutalaisten alkavan työntää esiin silmujansa siellä, kun Israel alkaa palata takaisin kotimaahansa, kun Israel tulee sinne, on Seurakunta valmis ylöstempaukseen, ja on ainoastaan kolme ja puoli vuotta jäljellä maailman loppuun; ja maailma menee sekasortoon ja Tuhatvuotisvaltakunta tulee uuteen maahan. Hän sanoi: "Aivan ovella." No niin, tuhat vuotta maan päällä on vain yksi päivä Jumalan kanssa. Ja kolme ja puoli vuotta, mitä se olisi? Vain niin

monta sekuntia Jumalan ajassa. Siksi Hän sanoi: "Se on ovella."

"Totisesti Minä sanon teille, että tämä sukupolvi ei häviä, häviä, tälle kansalle, ennen kuin kaikki nämä asiat ovat..."

186 Mitä? Mikä ei tule häviämään? He ovat yrittäneet tappaa juutalaisia pois maan päältä koko ajan. He eivät ole koskaan kykeneviä tekemään sitä.

187 Mutta huomatkaa, juuri se sukupolvi juutalaisista, jotka näkevät paluun takaisin Palestiinaan, tuo sukupolvi näkisi näiden asioiden tapahtuvan. Ja juuri viimeisinä kahtena vuotena on siitä tullut kansakunta oman rahansa ja kaiken muun kanssa. Siellä se on.

188 Missä me nyt olemme, ystävät? Sinetit ja kaikki muu avautuu; me olemme tulossa tähän tässä välissä. Siellä se on. Näettekö, missä me olemme? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

189 Toivon teidän käsittävän sen. Minulla ei ole mitään koulutusta. Minä tiedän mistä puhun, mutta ehkä en osaa selittää sitä niin, että te käsittäisitte sen. Mutta toivon, että Jumala ottaa nämä sekavat sanat ja jakaa ne teille oikein, näettehän, ja antaa teidän tietää, mitä se on, koska me olemme aivan ovella. Me olemme tässä tuossa ajassa.

190 Huomatkaa nyt. Katsokaahan, aivan kohta nyt, Hän kääntyy näiden juutalaisten puoleen ja sanoo, mitä tulee tapahtumaan lopunajalla. Me tiedämme jopa, että nyt, me tiedämme, me olemme hyvin tietoiset siitä, että sukukunnat ovat hajallaan. Ne ovat olleet 2500 vuotta. Niiden oli profetoitu tulevan hajotetuksi neljälle tuulelle. Tiesittekö te sitä? Me tiedämme sen.

191 Tietenkään meidän ei tarvitse mennä taaksepäin lukeaksemme sitä, koska minulla on tässä jotakin todella tärkeätä, jonka haluan teidän näkevän, ennen kuin tulette liian väsyneiksi.

192 Huomatkaa, me tiedämme, että jokainen sukukunta, sukukuntien aikakirjat, tai miksi tahansa te haluatte kutsua sitä, tai maantieteellisesti tai... Sukukunnat eivät enää ole yhdessä. Heidät on hajotettu kaikkialle.

193 Nuo juutalaiset, jotka ovat kokoontumassa Jerusalemiin... He eivät tiedä mihin sukukuntaan he kuuluvat. Heillä ei ole enää mitään sukukuntien lippuja tai mitään sellaista. He tietävät ainoastaan, että he ovat juutalaisia. Heidän oli profetoitu olevan sillä tavalla ympäri maailman. Heidän kirjansa on hävitetty. He eivät tiedä...

Te kysytte: "Mistä sukukunnasta sinä olet?"

"Minä en tiedä."

"Mistä sukukunnasta..."

"Minä en tiedä."

194 Yksi on Benjaminista, yksi on tästä ja yksi on tuosta. He eivät tiedä, mistä he ovat. Heidän kirjansa tulivat hävitetyiksi sotien aikana, ja 2500 vuoteen... He ainoastaan tietävät olevansa juutalaisia. Siinä kaikki. Niinpä he tietävät, että ovat takaisin kotimaassansa. Mutta huomatkaa, vaikka he eivät itse tiedäkään omaa sukukuntaansa, mutta Jumala tietää sen.

195 Minä rakastan sitä. Tiedättekö, Hän jopa sanoi: "Jokainen teidän päänne hiuksistakin on luettu." Huomatkaa, Hän ei kadota mitään. "Minä herätän sen jälleen ylös viimeisenä päivänä."

196 Vaikka he ovatkin kadottaneet sukukunnalliset lippunsa ja tietoisuuden siitä, mihin kukin kuuluu; he eivät tiedä ovatko he Benjaminista, tai Ruubenista, tai Isaskarista, tai mistä he ovat. Mutta joka tapauksessa, Jumala kutsuu heidät tässä.

197 Pankaa nyt merkille, me luimme Ilmestyskirjan 7. luvusta, että heitä oli kaksitoistatuhatta jokaisesta sukukunnasta. Kaksitoistatuhatta valittua kustakin sukukunnasta on tässä asetettu järjestykseen. Mitä he ovat? Sukukunnallisessa järjestyksessä! Kuitenkaan he eivät sitä ole nyt, mutta he tulevat olemaan. He ovat sukukunnallisessa järjestyksessä. Ketkä tulevat olemaan sukukunnallisessa järjestyksessä? Eivät kaikki juutalaiset, ei. Vaan ne, jotka ovat valitut, nuo 144 000 tullaan asettamaan sukukunnalliseen järjestykseen. Oi!

198 Kuinka haluaisinkaan näyttää teille jotakin. Me emme tule menemään siihen, mutta se on tarkalleen se, mitä Seurakunnan täytyy olla! Oikeassa järjestyksessä.

199 Nyt haluan teidän olevan hyvin tarkkaavaiset ja lukevan kanssani minuutin verran. Tässä on nyt jotakin, mitä te ette ehkä ole panneet merkille näiden sukukuntien nimeämisessä. Käskin teitä jokin aika sitten lukemaan Ilmestyskirjan 7. luvun kanssani, ja tarkkaamaan noita sukukuntia. Ilmestyskirjan 7. luvusta puuttuvat Daan ja Efraim, eikä heitä ole luettu mukaan heidän kanssaan. Huomasitteko te sitä? Joosef ja Leevi oli pantu heidän sijaansa. Panitteko merkille? Daan ja Efraim eivät ole siellä. Ei, vaan Joosef ja Leevi ottivat Daanin ja Efraimin paikat.

200 Miksi? Ikuisesti muistava Jumala muistaa jokaisen Sanansa lupauksen. Oi, haluaisin saarnata siitä! Jumala ei unohda mitään, vaikka siltä

näyttääkin.

201 Kuten Hänen käskiessään Moosesta. Israel oli ollut Egyptissä neljäsataa vuotta... Hän oli sanonut Abrahamille, että hänen siemenensä tulisi vaeltamaan vieraassa maassa neljänsadan vuoden ajan, ja sitten Hän toisi heidät ulos mahtavalla kädellä. Mutta sitten Hän sanoi Moosekselle: "Minä olen muistanut lupaukseni, ja olen tullut alas täyttääkseni sen, mitä olen sanonut."

202 Jumala ei unohda. Hän ei unohda kirouksiaan. eikä Hän unohda siunauksiaan. Vaan Hän pysyy jokaisen antamansa lupauksen kanssa!

203 Tästä syystä he puuttuivat. Jos te nyt tarkkaatte. Haluan teidän lukevan nyt kanssani. Menkäämme 5. Mooseksen kirjan 29. lukuun. Siellä on syy, miksi nämä sukukunnat puuttuvat. Kaikella on syynsä. Me haluamme ottaa 5. Mooseksen kirjan 29. luvun. Auttakoon nyt Herra meitä ymmärtämään. Me haluamme aloittaa 5. Mooseksen kirjan 29. luvun 16. jakeesta. Kuunnelkaa nyt. Mooses puhuu.

> *Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maassa; ja kuinka me tulimme kansojen lävitse, jotka te ohititte; Ja te olette nähneet heidän kauhistuksensa, ja heidän epäjumalansa, puiset ja kiviset, hopeiset ja kultaiset, joita oli heidän keskuudessaan:*

204 Jokainen kuljetti mukanaan sitä tai tätä, jotakin pientä Pyhän Cecilian kuvaa. Tiedättehän, jotakin sen kaltaista. "Ettei…" Kuunnelkaa.

> *Ettei teidän joukossanne olisi miestä, tai naista, tai perhettä, tai sukukuntaa, jonka sydän kääntyisi pois HERRASTA meidän Jumalastamme mennäkseen ja palvellakseen näiden kansojen jumalia; ettei keskuudessanne olisi juurta, joka tuottaa koiruohoa ja marunaa;*
>
> *Ja, ettei tapahtuisi niin, että kun hän kuulee tämän kirouksen sanat, että hän siunaisi itsensä sydämessään, sanoen: Minulla on oleva rauha, vaikka vaellankin oman sydämeni mielikuvitelmassa...*

205 Näettekö, ihmiset sanovat: "Ah, hän siunaa itsensä." Tiedättehän, tekevät pienen ristin tai jotakin niin kuin he tekevät tänään, sama asia, näettehän. Katsokaahan, se on pakanallinen piirre, kuten pakanoilla.

> *...hän siunaa itsensä omassa sydämessänsä, omassa mielikuvituksessaan, omassa mielessään, lisäämään päihtyneisyyden janoon:*

206 "Vain ryyppy, ei, sillä ole mitään merkitystä, kunhan vain käydään kirkossa, niin kaikki on hyvin."

> *Sitten HERRA ei tule säästämään häntä, vaan silloin HERRAN vi-*

ha ja mustasukkaisuus on suitsuava tuota miestä vastaan, ja kaikki kiroukset, jotka ovet kirjoitetut tässä kirjassa... (Älkää ottako yhtään sanaa pois Siitä tai lisätkö yhtään sanaa Siihen, näettehän.) *...ovat lepäävä hänen päällään, ja HERRA pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.*

207 Se on hänen ollessaan täällä maan päällä, näettekö, "taivaan alla".

Ja HERRA erottaa hänet pahalle ulos kaikista Israelin sukukunnista, kaikkien niiden liiton kirousten mukaisesti, jotka ovat kirjoitettuna tässä lain kirjassa:

208 Sen vuoksi: "Jos joku mies palvelee epäjumalaa, tai pitää itsellään epäjumalaa, tai siunaa itsensä omassa mielensä kuvitelmassa, ja palvelee epäjumalia, Jumala sanoi: "Olkoon se sitten mies, nainen, perhe, tai sukukunta, hänen nimensä tultaisiin täydellisesti pyyhkimään pois kansan keskuudesta." Onko se nyt oikein? Kuinka tosi se onkaan!

209 Epäjumalanpalvelus teki saman asian seurakunnassa vuosia sitten ja tekee niin tänäänkin. Ja nyt huomatkaa. Tarkatkaa kuinka antikristus yritti saada aikaan anti-liikkeen. Kuinka monet tietävät, että perkele tekee kaiken saman kaavan mukaisesti kuin Jumalan pyhätkin?

210 Mitä on synti? Oikea asia vääristeltynä. Mitä on vaihe? Totuus muunneltuna. Mitä on aviorikos? Oikea teko, laillinen teko, tehtynä väärin, näettehän.

211 Nyt, koskien tätä "nimen pois pyyhkimistä", huomasitteko seurakunta-ajanjaksoissa, kuinka tuo sama eläin [peto], joka palvelee kuolleiden ihmisten kuvapatsaita, ja niin edelleen, yritti pyyhkiä pois Herran Jeesuksen Kristuksen Nimen, ja antaa sen tilalle tittelit Isä, Poika ja Pyhä Henki. Se on sama asia, ja sen takana on sama kirous.

212 Daan ja Efraim tekivät juuri sen erään tekopyhän Israelin kuninkaan alaisuudessa, tuon petkuttajan, Jerobeamin. Pankaa se nyt merkille Ensimmäisen kuningastenkirjan 12. luvussa. Minä tiedän, että me olemme... Tämä, minulle, se laskee taustan sille, mihin voimme luottaa, mitä näemme. 1. Kuningasten kirja, haluan mennä 12. lukuun, jakeet 25 - 30.

Sitten Jerobeam rakensi Sikemin Efraimin vuoristossa, ja asui siellä; ja lähti sieltä ja rakensi Penuelin.

Ja Jerobeam sanoi sydämessänsä, (näettekö, kuvitteli sydämessänsä) *Nyt on kuningaskunta palaava Daavidin huoneelle:*

213 Hän alkoi pelätä, näettehän, että ihmiset voisivat jättää hänet.

Jos tämä kansa menee ylös uhratakseen HERRAn huoneessa Jerusalemissa, silloin on tämän kansan sydän kääntyvä jälleen heidän herransa, Rehabeamin, Juudan kuninkaan puoleen, ja he tappavat minut ja menevät uudestaan Rehabeamin, Juudan kuninkaan luo.

Jonka jälkeen kuningas neuvotteli, ja hän valmisti kaksi kultaista vasikkaa, ja sanoi heille: On liikaa, että menette ylös Jerusalemiin: katso jumaliasi, oi, Israel, jotka toivat sinut ulos Egyptin maasta.

Ja hän asetti yhden Beeteliin, ja toisen pani hän Daaniin.

Ja tämä asia tuli synniksi: sillä kansa meni palvomaan yhden edessä, Daaniin.

214 Näettekö? Efraim, Beetelissä, ja Daan; ja hän pystytti epäjumalat ja ihmiset menivät palvomaan tätä.

215 Ja tässä me nyt olemme aivan Tuhatvuotisvaltakunnan ajan kynnyksellä, ja Jumala yhä muistaa tuon synnin. Heitä ei ole edes laskettu mukaan siellä. Aamen! Kunnia! Aivan yhtä varmasti kuin Hän muistaa jokaisen hyvän lupauksen, muistaa Hän myös jokaisen pahan. Muistakaa vain, kun...

216 Siksi minä uskon, ystävät, minä olen aina yrittänyt pysyä tuon Sanan kanssa, ei väliä, kuinka oudolta se näyttää.

217 Näettekö, he eivät halunneet ajatella sitä silloin siellä. He eivät ajatelleet sitä silloin. He ajattelivat selviytyneensä siitä. Hyvä on.

218 Mutta tässä he ovat nyt täällä, Tuhatvuotisvaltakunnan alkaessa, ja näiden sukukuntien nimet on pyyhitty pois, koska he harjoittivat epäjumalanpalvontaa, jonka Jumala oli kironnut.

219 Eikö Hän sanonutkin vihaavansa nikolaiittoja ja tuota Iisebelia? Pysykää kaukana siitä. Eikö Hän sanonut, että Hän tulisi tappamaan Iisebelin tyttäret kuolemalla, joka on iankaikkinen ero Hänen läsnäolostansa? Älkää luottako siihen ollenkaan. Menkää pois siitä. Niinpä Jumala muisti sen. Huomatkaa.

220 Mutta panitteko merkille siellä, kuinka se tuli pyyhityksi pois? Miksi? Taivaan alla ei ollut mitään välitöntä uhria, joka olisi voinut antaa Pyhän Hengen tulla ja antaa hänen nähdä näitä asioita, vaan hän teki sen joka tapauksessa omassa itsekkäässä mielessään.

221 Mutta Hesekiel, näyssänsä Tuhatvuotisvaltakunnasta, hän näkee heidät uudestaan täydellisessä järjestyksessä. Jos haluatte lukea sen, voitte merkitä sen muistiin, säästääksemme aikaa, Hesekiel 48:1-7, lukekaa

myöskin jakeet 23 - 29. Hesekiel näki jokaisen sukukunnan aivan tarkalleen järjestyksessä. Hyvä on.

222 Ja myöskin, Ilmestyskirjan 14. luvussa, Johannes näki heidät jälleen sukukunnallisessa järjestyksessä. Kyllä. Jokainen sukukunta omalla paikallansa. Mitä tapahtui?

223 Te muistatte Hänen sanoneen, että nimi pyyhittäisiin pois sukukuntien joukosta, taivaan alla. Niin kauan kuin hän olisi taivaan alla, ei sitä enää olisi. Ja tämä 144 000 täällä ei sisällä näitä sukukuntia, siltikään. Oikein! Mutta katsokaahan, he olivat sokaistuja, heillä oli, vaan härkien ja vuohien uhrit, näettehän. Huomatkaa nyt, Hän pyyhki heidän nimensä pois taivaan alta.

224 Mutta pakanat Pyhän Hengen päivissä, puhumalla sitä vastaan, teidän nimenne poistettiin täydellisesti Elämän Kirjasta, eikä teillä voi koskaan olla anteeksiantoa tässä maailmassa tai tulevassa maailmassa. Onko se oikein? Se on meidän asemamme.

225 Israel, vuohien ja lampaiden veren alla, heillä ei ollut mitään paikkaa. Niin kauan kuin he olivat täällä maan päällä, heidän sukukuntansa puuttuivat. He eivät voineet koskaan tulla sisällytetyiksi siihen. Nyt, kun Hän kutsui nuo 144 000, eivät he olleet mukana. Oikein. Heitä ei ole edes luettu mukaan. Ja Joosef ja Leevi oli pantu sinne Daanin ja Efraimin paikalle. Te voitte katsoa sitä; siellä se on suoraan edessänne. Ja täällä kaukana menneisyydessä Jumala lupasi tehdä sen, satoja ja satoja vuosia ennen tätä. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia useita kertoja.]

226 Nyt, mitä tapahtui? Heidät puhdistettiin tuon hirvittävän ahdistuksen ajan kuluessa.

227 Nyt, jos Jumala tulee puhdistamaan tuon neitsyen, joka oli hyvä nainen, mutta, joka jätti hankkimatta öljyä lamppuunsa, ja Hän tulee puhdistamaan hänet vainon kautta siellä, niin samoin Hän panee nuo sukukunnat sinne samaa tarkoitusta varten, ja puhdistaa heidät tuon ahdistuksen ajan kuluessa, koska se on puhdistaminen, se on tuomio. Mutta katsokaahan he... Katsokaapa tänne. Tässä tulevat esiin nuo 144 000 sen jälkeen, kun Israel on puhdistettu, ja tässä tulevat esiin myöskin nukkuvat neitsyet puhdistettuina, ja heillä on valkoiset viitat yllään. Näettekö? Kuinka täydellistä; kuinka kaunista se onkaan.

228 Aivan kuten Jaakob vaikeuksien aikana, näettehän. Jaakob vaikeuksien aikana, hän oli tehnyt väärin, mutta hän meni puhdistuksen ajan lä-

vitse, koska hän oli tehnyt vääryyttä veljellensä Eesaulle. Hän käytti petosta saadakseen esikoisuuden. Mutta hän meni puhdistuksen lävitse, ennen kuin hänen nimensä voitiin muuttaa Jaakobista Israeliksi, joka oli esikuva Jumalan järjestyksestä tänään.

229 No niin, me tulemme nyt menemään 8. luvun 1. jakeeseen; Ilmestyskirja 8:1.

230 Tiedän teidän olevan väsyneitä, ja minä vain... Yrittäkää kuunnella vain muutamia minuutteja nyt. Taivaan Jumala, auta meitä, on minun rukoukseni.

231 Meidän täytyy muistaa, että tämä Seitsemäs Sinetti on kaikkien asioiden ajan loppu. Niin se on. Asiat, jotka ovat kirjoitetut Seitsemännen Sinetin Kirjassa, maailman perustamisesta asti sinetöity lunastuksen suunnitelma, se, joka osaltaan päättyy. Se on 1oppu; se on kamppailevan maailman loppu, Se on kamppailevan luonnon loppu. Se on kaiken loppu. Siihen sisältyy pasuunoiden loppu. Se on vihanmaljojen loppu. Se on maan loppu. Se on jopa ajan loppu.

232 Aika päättyy, Raamattu sanoo niin. Matteuksen 7. luku... Tarkoitan Ilmestyskirjan 10. luku jakeet 1-7. Aika loppuu. Tuo enkeli sanoi: "Aikaa ei tule olemaan enempää", kun tuo, päivinä jolloin tämä suuri asia tapahtuu.

233 Kaikki päättyy tässä ajassa, tämän Seitsemännen Sinetin lopussa. Huomatkaa, se on seurakunta-ajanjakson loppu. Se on Seitsemännen Sinetin loppu. Se on pasuunoiden loppu. Se on vihanmaljojen loppu, ja jopa päättää Tuhatvuotisvaltakuntaan siirtymisen. Se on Seitsemännessä Sinetissä.

234 Se on aivan kuin ilotulitusraketin ampuminen ilmaan, tuo raketti räjähtää tässä ja nousee ylös, ja sitten se räjähtää uudestaan. Se muodostaa viisi tähteä. Yksi noista tähdistä räjähtää ja siitä tulee viisi tähteä; ja sitten yksi noista tähdistä räjähtää jälleen viideksi tähdeksi, näettekö; se häipyy pois.

235 Sitä tämä Seitsemäs Sinetti on, se vain päättää ajan maailmalle. Se päättää ajan tälle. Se päättää ajan tuolle. Se päättää ajan tälle. Se päättää ajan... Kaikki vain päättyi tuolla Seitsemännessä Sinetissä.

236 No niin, kuinka Hän tulee tekemään sen? Sitä me emme tiedä, eikö niin? Me emme tiedä.

237 Se on jopa aika kaikkia näitä asioita varten, ja edeltää Tuhatvuotis-

valtakuntaa.

238 Huomatkaa, tämän Sinetin murtaminen oli niin suuri tapaus, että se hiljensi Taivaan puolen tunnin ajaksi. No niin, onko se suurta? Mitä se on? Taivas oli vaiti. Mikään ei liikkunut siellä puoleen tuntiin.

239 No niin, puoli tuntia ei ehkä ole pitkä, jos teillä on hauskaa, mutta tuskallisessa odotuksessa kuoleman ja elämän välillä, se näytti kuin Tuhatvuotiselta valtakunnalta. Se oli niin suurta.

Jeesus ei koskaan maininnut siitä. Eivätkä ketkään muutkaan.

240 Johannes ei voinut kirjoittaa sitä. Ei, häntä kiellettiin kirjoittamasta tässä. Katsokaahan, on vain... Hän vain... Hän ei kirjoittanut, mutta oli vain hiljaisuus.

241 Ja kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka seisoivat Jumalan edessä soittamassa harppujaan, lakkasivat soittamasta.

Enkelit vaiensivat laulunsa Taivaassa.

242 Ajatelkaa, nuo pyhät Kerubit ja serafit, jotka Jesaja näki temppelissä, joilla oli kolme paria siipiä. Kaksi siipeä kasvojensa peittona, kaksi jalkojensa peittona, ja lentäen kahdella päivin ja öin Jumalan edessä, sanoen: "Pyhä, pyhä, pyhä, on Herra Jumala Kaikkivaltias." Ja jopa heidän tullessaan temppeliin, liikkuivat temppelin pylväät heidän läsnäolossaan.

243 Ja nämä pyhät serafit vaikenivat! Enkelit lakkasivat laulamasta! Whew! Lentäen Jumalan läsnäolossa, laulaen: "Pyhä, pyhä, pyhä", ne vaikenivat. Ei enkelten laulua, ei ylistämistä, ei alttaripalvelusta, ei mitään! Siellä oli hiljaisuus; kaikki vaikeni, oli kuolettava hiljaisuus Taivaassa puoleksi tunniksi.

244 Kaikki Taivaan joukot olivat hiljaa tämän puolen tunnin ajan, kun tämä Seitsemännen Sinetin salaisuus Lunastuksen Kirjassa oli murrettu auki. Ajatelkaa sitä; mutta se on murrettu. Karitsa murtaa sen. Tiedättekö mitä? Minä uskon, että se sai heidät kunnioittavan pelon valtaan. He eivät tienneet. Siellä se oli; he vain pysähtyivät.

245 Miksi? Mitä se on? No niin, kukaan meistä ei tiedä sitä; mutta minä tulen kertomaan teille ilmestykseni siitä.

246 Ja nyt, minä en ole taipuvainen olemaan fanaatikko. Jos olen, niin olen tietämätön siitä, näettehän. Minulla ei ole tapana antautua millekään sellaiselle ja kuvitelluille asioille.

247 Olen sanonut joitakin asioita, jotka ovat voineet olla jotenkin vieraita joillekin ihmisille, mutta kun Jumala tulee sen perään ja vahvistaa sen ja sanoo, että se on Totuus, silloin se on Jumalan Sana. Se voi näyttää oudolta sillä tavalla.

248 Ja nyt, niin varmasti kuin seison täällä puhujanlavalla tänä iltana, minulla oli ilmestys, joka paljasti. Se tapahtuu kolminkertaisella tavalla. Minä tulen puhumaan teille Jumalan avulla yhdestä sen osasta. Ja sitten te... Menkäämme sinne ensin... Tässä on ilmestys alkaaksemme, mitä... Minä haluan kertoa teille, mitä se on. Se mitä tapahtuu on, että nuo Seitsemän Ukkosenjylinää, joiden hän kuuli jylisevän, ja joita hänen kiellettiin kirjoittamasta, siinä salaisuus lepää, noiden peräkkäisten Ukkosenjylinöiden takana. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia useita kertoja.]

249 No niin, miksi? Todistakaamme se. Miksi? Se on salaisuus, josta kukaan ei tiedä. Johannesta kiellettiin kirjoittamasta siitä, hän ei saanut kirjoittaa siitä edes mitään symbolia. Miksi? Tästä syystä. Taivaassa ei ollut minkäänlaista toimintaa, se voisi paljastaa salaisuuden. Näettekö sitä nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

250 Jos se on niin suuri, täytyy sen olla sisällytettynä, koska sen täytyy tapahtua, mutta kun nuo Seitsemän Ukkosenjylinää...

251 Pankaa nyt merkille, kun nuo seitsemän enkeliä astuivat esiin puhaltaakseen pasuunoihinsa, siellä oli yksi ukkosenjyrähdys. [Veli Branham kolkuttaa saaarnastuolia kerran.] Kun Israel koottiin, siellä oli pasuuna. Kun aikaa ei ole enää enempää, viimeinen pasuuna. Yksi ukkosenjyrähdys.

252 Mutta tässä seitsemän peräkkäistä ukkosenjyrähdystä peräkkäin; yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia seitsemän kertaa.] Sitten, Taivas ei voinut kirjoittaa sitä. Taivas ei voi tietää siitä, mitään muuta, koska siellä ei ole mitään jatkumassa. Oli levähdysaika. Se oli niin suurta, että se pidettiin salassa jopa enkeleiltä.

253 No niin, miksi? Jos Saatana sattuisi saamaan sen tietoonsa, hän voisi tehdä suurta vahinkoa. Siinä on yksi asia, jota hän ei tiedä. No niin, hän voi tulkita mitä tahansa hän haluaa, ja jäljitellä minkä kaltaista lahjaa tahansa, toivon, että te opitte, mutta hän ei voi tietää tätä. Sitä ei ole edes kirjoitettuna Sanassa! Se on täydellinen salaisuus!

254 Enkelit, kaikki vaikenivat! Jos he tekisivät yhdenkin liikkeen, se voi-

si paljastaa jotakin, ja niin ne vain vaikenivat, lakkasivat soittamasta: kaikki pysähtyi.

255 Seitsemän, Jumalan täydellinen luku. Seitsemän [Veli Branham koputtaa pöytään seitsemän kertaa.], aivan peräjälkeen. Seitsemän Ukkosenjylinää puhuivat suoraan yhdessä kuin ilmaisten jotakin. Huomatkaa, tuolla hetkellä, Johannes alkoi kirjoittaa, ja Hän sanoi: "Älä kirjoita sitä."

256 Jeesus ei koskaan puhunut siitä. Johannes ei voinut kirjoittaa sitä. Enkelit eivät tienneet siitä mitään. Mitä se on? Se on asia, josta Jeesus sanoi, etteivät edes Taivaan Enkelit tienneet siitä mitään, näettehän. Hän ei tiennyt sitä itsekään. Hän sanoi, että ainoastaan Jumala tietäisi sen.

257 Mutta Hän sanoi meille, että kun me alamme nähdä näiden merkkien tulevan esiin... No niin, pääsettekö te mukaan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Huomatkaa, kun me alamme nähdä näiden merkkien tulevan esiin, näettekö.

Jos Saatana vain voisi saada sen tietoonsa...

258 Jos haluatte jotakin tapahtuvan… Teidän täytyy nyt ottaa minun sanani tästä, jos minä suunnittelen tehdä jotakin, tiedän olla kertomatta siitä kenellekään. Ei niin, että tuo henkilö tulisi kertomaan sitä, mutta Saatana tulee kuulemaan sen, näettehän? Hän ei voi saada sitä minun sydämestäni, niin pitkään kuin Jumala on lukinnut sen sinne Pyhällä Hengellä, niin että se on vain minun ja Jumalan välillä, näettehän. Hän ei tiedä siitä mitään, ennen kuin te puhutte sen, silloin hän kuulee sen. Ja minä yritän... Kerron ihmisille, että tulen tekemään jonkin määrätyn asian, ja tarkatkaa vain kuinka perkele yrittää käyttää mitä keinoa tahansa päästäkseen sinne ennen minua. Mutta, jos voin saada ilmestyksen Jumalalta, enkä sano siitä mitään, silloin se on eri asiä.

259 Muistakaa, Saatana tulee yrittämään sen jäljittelyä! Hän tulee yrittämään jäljitellä kaikkea, mitä Seurakunta tulee tekemään. Hän on yrittänyt tehdä sitä. Me olemme huomanneet sen antikristuksen kautta; mutta tämä on yksi asia, jota hän ei voi jäljitellä.

260 Tälle ei tule olemaan mitään jäljittelyä. näettehän, koska hän ei tiedä sitä. Ei ole mitään tapaa hänen tietää sitä. Se on Kolmas Nykäisy. Hän ei yksinkertaisesti tiedä mitään siitä, näettehän. Hän ei ymmärrä sitä.

261 Mutta salaisuus lepää sen alla. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia

kerran.] Kunnia Jumalalle korkeuksissa! Minä en voisi koskaan ajatella samalla tavoin, koko lopun elämäni aikana, kun minä näin. No niin, minä en tiedä, mitä... Minä tiedän seuraavan askelen siellä, mutta en tiedä, kuinka tulkita sitä. Siihen ei tule menemään pitkää aikaa. Minulla on se kirjoitettuna tänne, kun se tapahtui, jos voitte nähdä sen tässä,: "Pysähdy! Älä mene pidemmälle kuin juuri tähän tässä." Minä en ole taipuvainen fanaattisuuteen. Kerron vain Totuuden."

262 Mutta te muistatte tuon pienen kengän, jota minä aina yritin selittää, kuinka sielu oli lähinnä sitä-ja-sitä, ja alitajunta, ja kaikkea sen kaltaista. Joka sai aikaan vain sen, että suuri joukko jäljittelijöitä lähti sen perään. Kuinka heidän täytyi ottaa ihmisiä kädestä ja saada tuo värinä, ja sitten jokaisella oli värinä käsissään.

263 Mutta muistatteko, kun Hän otti minut sinne ylös ja sanoi: "Tämä on tuo Kolmas Nykäisy, ja kukaan ei tule tietämään sitä!" Muistatteko te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Näyt eivät koskaan petä! Ne ovat täydellisesti Totuus.

264 Nyt huomatkaa, muistatteko tuon näyn tuosta muodostelmasta? Charlie, minä.. Tässä se on sinulle.

265 Jotakin on meneillään, minä sanoin teille tällä viikolla, että te... Se on ollut kaikkialla ympärillänne, mutta ihmettelenpä oletteko huomanneet sitä.

266 Muistatteko tuota näkyä noiden Enkelien muodostelmasta, kun lähdin täältä mennäkseni Arizonaan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Muistatteko, "*Mikä Aika Se On, Miehet?*" ["Aamen."] Muistatteko sitä? Huomatkaa, siellä oli vain yksi suuri ukkosen räjähdys, ja seitsemän Enkeliä ilmestyi. Onko se oikein? Yksi ukkosen räjähdys, seitsemän Enkeliä ilmestyi.

> Ja minä näin, kun Karitsa avasi Ensimmäisen Sinetin, ja minä kuulin kuin ukkosen äänen, ja yksi neljästä olennosta sanoi: Tule ja näe.

267 Huomatkaa, yksi ukkosenjyrähdys, seitsemän Sanomaa, jotka ovat olleet sinetöidyt, ja joita ei voida paljastaa ennen kuin viimeisenä päivänä, tässä ajanjaksossa. Näettekö mitä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

268 No niin, oletteko panneet merkille tämän viikon salaperäistä osaa? Sitä se on. Sitä se on ollut. Se ei ole ollut inhimillinen olento, joku mies;

se on ollut Herran Enkelit. Huomatkaa.

269 Täällä istuu kolme todistajaa, jotka istuivat täällä viikko sitten, vähän yli viikko sitten, minä olin kaukana ylhäällä vuorilla, lähellä Meksikoa, kahden veljen kanssa, jotka istuvat täällä, nyppien takiaisia pois housun lahkeestani, ja tapahtui räjähdys, joka melkein, näytti siltä kuin se olisi ravistellut vuoret alas. Se on totta. En koskaan kertonut asiaa veljilleni, mutta he huomasivat eron.

270 Ja Hän sanoi minulle: "Nyt, ole valmis. Mene itään." Tässä on tuon näyn tulkinta. Näettekö? Nyt, antaakseni teidän tietää, veli Sothmann ei saanut sitä riistaa, jonka perässä hän oli. Me yritimme saada sitä hänelle. Ja Hän sanoi: "Nyt tänä iltana, merkiksi sinulle, hän ei tule tekemään sitä. Sinun täytyy vihkiä itsesi tällä hetkellä näiden Enkelien vierailua varten." Tunsin olevani poissa tolaltani, tehän muistatte.

271 Ja minä olin lännessä. Enkelit olivat tulossa itään. Ja kun ne tulivat kohdalle, minut nostettiin ylös niiden kanssa, (muistatteko te sitä?), tullen itään. [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

272 Ja veli Fred, täällä tänä iltana, on todistaja, ja veli Norman. Kun menimme alas, minä melkein sain taivutetuksi tuon miehen jäämään saadakseen riistansa. Onko se oikein, veli Sothmann? [Veli Sothmann sanoo: "Aamen."] Kyllä, siellä hän seisoo, juuri siellä. Minä taivuttelin; mutta kuitenkin, Hän oli sanonut: "Hän ei tule tekemään sitä." Minä en koskaan sanonut mitään; menin vain eteenpäin.

273 Jotakin, istuen teltan vieressä tuona päivänä... Sinähän muistat, veli Sothmann, kuinka, niin pian kuin joitakin asioita oli sanottu, minä panin sinut ja veli Normannin... Missä on veli Norman? Siellä takana. Panin heidät lupaamaan, että he eivät mainitsisi sitä, mikä oli tapahtumassa. Onko se oikein? [Veli sanoo: "Aamen. Se on totuus."] Enkö kääntynytkin ympäri ja kävellyt pois tuon teltan luota sillä tavalla? Onko se oikein? ["Se on oikein."]

274 Koska tämä on mitä se oli, tarkalleen mitä se oli, ja tietäen, että en voinut sanoa sitä, ennen kuin se tapahtui, nähdäkseni ymmärtäisivätkö ihmiset sitä.

275 Ja panitteko merkille tuota yhtä Enkeliä, josta sanoin silloin, että se oli omituinen Enkeli? Hän näytti merkitsevän minulle enemmän kuin muut niistä. Muistatteko te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ne olivat muodostelmassa: kolme sivuilla ja yksi huipulla. Ja tuo yksi aivan vie-

ressäni tässä, laskien vasemmalta oikealle, se olisi ollut seitsemäs Enkeli. Hän oli kirkkaampi, ja merkitsi minulle enemmän kuin loput niistä. Te muistatte kuinka sanoin, että hänellä oli rintansa ulkona sillä tavalla, ja se oli lentämässä itää kohden. Muistatteko te sillä tavalla? Minä sanoin: "Se poimi minut maasta, nosti minut ylös!" Muistatteko te sitä? ["Aamen."]

276 Tässä se on! Tuo Seitsemäs Sinetti, asia, jota olen kummastellut koko elämäni. Aamen! Nuo muut Sinetit merkitsivät minulle tietenkin paljon, mutta, oi, te ette tiedä, mitä tämä on merkinnyt, sen yhdenkin kerran elämän aikana! [Veli Branham koputtaa saarnastuolia useita kertoja.]

277 Minä rukoilin, huusin Jumalan puoleen. Tuon Phoenixin kokousten jälkeen… Kuka tahansa siellä kanssani olleista tietää. Makasin siellä vuorilla.

278 Yhtenä aamuna nousin ja menin ylös Sabino Kanjoniin, nuo suuret, rosoiset, korkeat vuoret. Ja minä menin sinne ylös, ja siellä oli pieni polku, joka johtaa Lemmon vuorelle, joka on kolmenkymmenen mailin päässä, ja siellä ylhäällä oli noin kolmekymmentä jalkaa lunta. Niinpä olin nousemassa ylös sinne vuorelle hyvin aikaisin ennen päivänkoittoa, kulkien tätä pientä polkua, pienten kivien lähtiessä vierimään, ja tunsin johdatusta kääntyä tähän suuntaan. Ja käännyin ja menin ylös suurten rosoisten kallioiden keskelle, jotka olivat satoja jalkoja korkeita.

279 Ja polvistuin maahan noiden kallionjärkäleiden väliin. Laskin maahan tämän Raamatun ja laskin maahan tämän pienen muistikirjan. [Veli Branham näyttää Raamattuansa ja muistikirjaansa.] Minä sanoin: "Herra Jumala, mitä tämä näky merkitsee?" Minä sanoin: "Herra, merkitseekö se minun kuolemaani?"

280 Te muistatte minun kertoneen teille, että ajattelin sen merkitsevän kuolemaani, koska jotakin räjähti niin, että se yksinkertaisesti ravisteli minut palasiksi. Te muistatte sen. Kuinka moni on kuullut siitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Varmasti, kaikki teistä. Ja ajattelin, että se voisi merkitä kuolemaani.

281 Ja sitten, ollessani siellä huoneessani, minä sanoin: "Mitä se on, Herra? Mitä se merkitsee? Merkitseekö se, että tulen kuolemaan? Jos se on sitä, niin hyvä on; minä en tule kertomaan sitä perheelleni. Vain salli minun mennä, jos minun työni on päättynyt." Ja minä sanoin…

282 No niin, mitä se oli? Hän lähetti minulle todistuksen, niin kuin muistatte minun kertoneen teille, että sitä se ei ollut. Se oli työni täydentäminen. Oh! Käsitättekö te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Istuessani siellä Sabino Kanjonissa…

283 Taivaallinen Isä tietää tämän. Aivan yhtä todellisena kuin te olette nähneet sen tapahtuvan, nuo Enkelit tulivat alas ja vahvistivat jokaisen Sanoman samaksi. Silloin te tiedätte, tuleeko se Jumalalta tai ei. Se kerrottiin teille ennakolta näyllä. Minä en voinut kertoa sitä teille, ennen kuin kokous oli ohitse, koska minua oli kielletty kertomasta.

284 Sabino Kanjonissa, istuin siellä ylhäällä tuona aamuna käteni kohotettuina, ja tuuli oli puhaltanut vanhan mustan hattuni pois. Seisoin siellä kädet ylhäällä, rukoillen. Minä sanoin: "Herra Jumala, mitä tämä merkitsee. Minä en voi ymmärtää sitä, Herra. Mitä minun tulee tehdä? Jos tämä on minun Kotiin menoni aika, salli minun mennä täällä ylhäällä, josta he eivät koskaan tule löytämään minua. Minä en halua kenenkään valittavan ympärillä, jos menen. Minä haluan perheeni vain ajattelevan, että olen lähtenyt kävelemään, eivätkä he voi löytää minua. Kätke minut jonnekin! Jos minä tulen menemään pois, niin salli minun silloin mennä. Ehkä Joosef tulee löytämään Raamattuni tästä jonakin päivänä, ja käyttäköön hän sitä. Jos minä menen pois, niin salli minun mennä, Herra." Ja minulla oli käteni ojennettuina, ja yhtäkkiä jotakin osui käteeni.

285 En tiedä. En osaa sanoa. Vaivuinko uneen? En tiedä. Meninkö transsitilaan? En osaa sanoa sitä teille. Ainoa asia, mitä voin sanoa, on mitä minä... Se oli aivan samanlainen asia kuin nuo Enkelit olivat.

286 Ja se osui käteeni, ja minä katsoin, ja se oli miekka, ja siinä oli helmistä tehty kädensija, todella kaunis; ja siinä oli kädensuojus kullasta. Ja terä näytti ikään kuin joltakin sellaiselta kuin kromilta, tai hopealta, se vain oli todella kiiltävä. Ja se oli partaveitsen terävä, Ja minä ajattelin: "Eikö se olekin mitä kaunein esine?" Tarkalleen käteeni sopiva. Minä ajattelin: "Se on hirvittävän kaunis." Mutta minä sanoin: "Hei, minähän olen aina pelännyt miekkaa." Ja minä ajattelin: "Mitähän minä tulen tekemään sen kanssa?"

287 Ja juuri silloin tuli alas Ääni, joka sai nuo kallionjärkäleet keinumaan! Sanottiin: "Se on Kuninkaan Miekka!" Ja sitten tulin ulos siitä.

288 "Kuninkaan Miekka." No niin, jos olisi sanottu: "Jonkun kuninkaan

miekka", mutta sanottiin: "Kuninkaan Miekka." Ja on olemassa vain yksi Kuningas, ja se on Jumala! ja Hänellä on vain yksi Miekka, se on Hänen Sanansa, jonka mukaan minä elän! Niinpä auta minua, Jumala; seisten tässä Hänen pyhän pöytänsä edessä, tämän Pyhän Sanan levätessä tässä! Se on Sana. Aamen! Oh, minkälaisessa päivässä me elämmekään! Mikä suuri asia! Näettekö salaperäisyyden ja salaisuuden? Tuo Kolmas...

289 Seistessäni siellä, kun tämä jätti minut, jokin vain tuli luokseni ja sanoi: "Älä pelkää." No niin, en kuullut mitään ääntä. Oli kuin sisäpuolellani olisi puhuttu. Minä vain kerron teille totuuden, aivan tarkalleen sen, mitä tapahtui. Jokin iski ja sanoi: "Älä pelkää. Tämä on tuo Kolmas Nykäisy."

290 Kolmas Nykäisy! Muistatteko sitä? Hän sanoi: "Sinulla on ollut niin monia jäljittelijöitä tässä, mitä olet yrittänyt selittää." Hän sanoi: "Älä edes yritä, tätä." Muistatteko te sitä? Kuinka monet muistavat tuon näyn? Se on ääninauhoilla ja kaikkialla. Se oli noin kuusi vuotta sitten, seitsemän vuotta sitten. Se oli seitsemän vuotta sitten. Hän sanoi: "Älä yritä selittää sitä." Hän sanoi: "Tämä on tuo Kolmas Nykäisy, mutta Minä tulen kohtaamaan sinut siellä [sisällä]." Onko se oikein? Hän sanoi: "Älä yritä..."

291 Seisoin pieni lapsen kenkä kädessäni, kun Hän käski minua, sanoen: "Tee nyt Ensimmäinen Nykäisysi; ja kun teet sen, tulevat kalat ryntäämään syötin perään." Sanottiin: "Sitten tarkkaa Toista Nykäisyäsi", sanottiin, "koska siellä tulee olemaan vain pieni kala." Hän sanoi: "Sitten Kolmas Nykäisy tulee saamaan sen."

292 Ja kaikki nuo saarnaajat tulivat ympärille ja sanoivat: "Veli Branham, me tiedämme sinun voivan tehdä sen. Halleluja, veli Branham." Siinä minä aina tulen sidotuksi, saarnaajajoukon kanssa. Minä rakastan ihmisiä, ja he tahtovat teidän selittävän kaiken, *tämän* ja *tuon.*

293 Ja minä sanoin: "Hyvä on, en tiedä." Minä sanoin: "Minä ymmärrän kalastamisen päälle." Minä sanoin: "Nyt, ensimmäinen asia, mitä teidän tulee tehdä… Tässä on tapa, miten se tehdään. Te näette kaikki nuo kalat ympärillä; teidän täytyy nykäistä syöttiä." No niin, se on tarkalleen kalastuksen taktiikka. Niinpä sanoin: "Nykäiskää syöttiä." Nyt, katsokaahan, kun minä nykäisin syöttiä ensimmäisen kerran, lähtivät kalat sen perään, mutta ne olivat pieniä. Ne olivat aivan samanlaisia kuin hekin saivat.

294 Niinpä sitten minä sanoin: “Sitten te olette valmis...” Ja minä nykäisin sen rannalle ja olin saanut kalan, mutta se näytti kuin nahalta, joka oli vedetty vieheen ylitse… se oli niin pieni.

295 Ja sitten seistessäni siellä, jokin sanoi: “Minä käskin sinua, ettet tekisi sitä!”

296 Ja minä aloin itkeä. Kaikki siima oli kietoutunut ympärilleni tällä tavalla, ja minulla oli... seisoin siellä itkien, pääni kumarassa, sillä tavalla. Minä sanoin: “Jumala, anna minulle anteeksi, minä olen typerä henkilö. Herra, anna minulle anteeksi.” Ja minulla oli tämä siima.

297 Ja minulla oli kädessäni pieni lapsen kenkä, suunnilleen tämän kokoinen. Ja minulla oli tuo naru oli suunnilleen yhtä paksu kuin sormeni, noin puoli tuumaa paksu. Ja nauhanreiät tässä kengässä olivat kooltaan suunnilleen... pienemmät kuin mahdollisesti yksi kuudestoista osa tuumaa [noin 1.5 mm]. Ja minä yritin nauhoittaa tätä pientä kenkää tällä suurella paksulla köydellä.

298 Ja ääni tuli ja sanoi: “Sinä et voi opettaa helluntailaisvauvoille yliluonnollisia asioita.” Se sanoi: “ Jätä heidät rauhaan!”

299 Ja juuri silloin Hän nosti minut ylös maasta. Hän otti minut ylös ja asetti hyvin korkealle paikan yläpuolelle, jossa oli joku kokous meneillään. Se näytti kuin teltalta tai jonkin sorttiselta katedraalilta. Ja minä katsoin, ja siellä oli pienen kopin kaltainen, pieni paikka siellä sivulla. Ja minä näin tuon Valon puhuvan jollekin yläpuolellani, tuon Valon, jonka te näette siellä valokuvassa. Se pyöri pois minun luotani sillä tavalla, ja meni tuon teltan luo, ja sanoi: “Minä tulen kohtaamaan sinut siellä.” Ja sanottiin: “Tämä tulee olemaan Kolmas Nykäisy, ja sinä et tule kertomaan sitä kenellekään!”

Ja Sabino Kanjonissa, Hän sanoi: “Tämä on Kolmas Nykäisy.”

300 Ja siellä on kolme suurta asiaa, jotka kuuluvat siihen, ja yksi avautui tänään... tai eilen, toinen avautui tänään, ja on yksi asia, jota en osaa tulkita, koska se on tuntemattomalla kielellä. Mutta seisoin siellä ja katsoin suoraan sitä. Ja tämä on tulossa oleva Kolmas Nykäisy. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kolme kertaa.] Ja Jumalan Pyhä Henki... Oi!

Siksi koko Taivas oli hiljaa!

301 No niin, minun on parasta pysähtyä juuri tässä. Tunnen olevani estetty sanomasta enempää siitä. Ymmärrättekö?

302 Niinpä muistakaa vain, Seitsemäs Sinetti, syy, miksi sitä ei avattu.

[Veli Branham koputtaa saarnastuolia kuusi kertaa.] Syy, miksi Hän ei paljastanut sitä, kenenkään ei pidä tietää siitä.

303 Ja haluan teidän tietävän, että ennen kuin minä edes tiesin yhtään sanaa siitä, tuo näky tuli vuosia sitten. Muistatteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja tässä se on aivan kuten tämä toinenkin, liukuen suoraan Sanaan omalle paikalleen. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kaksi kertaa.] Ja Jumala tuntee sydämeni, minä en koskaan kertaakaan ajatellut mitään sen kaltaista asiaa kuin tuo, ja tässä se oli. On myöhäisempää kuin me luulemme. Oi, niin!

304 Se vain osoittaa, että se on Jumalalta, sillä katsokaahan, se sopii tarkalleen Jumalan lupauksiin Sanoman lopusta. Pankaa merkille. Huomatkaa nyt, ajan lopun Sanomaa varten, tämä Sinetti loppujen lopuksi... Hän on paljastanut kaikki kuusi Sinettiä, mutta se ei sano mitään Seitsemännestä. Ja lopunajan Sinetti, kun se alkaa, tulee Raamatun mukaisesti olemaan ehdottomasti täydellinen salaisuus. Ennen kuin tiesin sitä... Ja muistakaa, Ilmestyskirja 10:1-7, 1-7, luku 10:1-7, Seitsemännen Enkelin Sanoman lopulla, kaikki Jumalan salaisuudet tulisivat tunnetuksi. Me olemme lopunajassa, Seitsemännen Sinetin avaamisessa.

305 No niin, kuinka tiesin? Viime sunnuntaina, viikko sitten, kun saarnasin "Olkaa nöyriä, olkaa nöyriä! Muistakaa, että Jumala toimii pienissä asioissa." En käsittänyt, mistä se todella puhui, ja nyt minä näen sen. Se on senkaltaisella nöyrällä tavalla. Te luulisitte, että jotakin sen kaltaista tultaisiin paljastamaan Vatikaanille, mutta se tulee aivan kuten Johannes Kastaja. Se tulee kuten meidän Herramme syntymä, tallissa! Kunnia Jumalalle! Niinpä auttakoon minua, hetki on käsillä. Me olemme täällä. Oi!

306 Näettekö te nyt sitä? Jumalan näyn Totuutta. Seitsemän Enkeliä toivat minut lännestä. Ne olivat tulossa lännestä, tullen takaisin itään, tuoden minut tänne tätä Sanomaa varten tänä iltana. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kaksi kertaa.] Oi!

307 No niin, tuon suuren Ukkosenjyrinän Ääni, ja lähetystehtävä, joka tuotiin tänne, on paljastettu ja todistettu, että se oli Jumalasta. Vain ajatelkaa nyt. Minä en tiennyt näitä Sinettejä, ja ne on paljastettu tällä viikolla. Ajatteliko kukaan sitä noista Seitsemästä Enkelistä, että se olisi ollut tämä Sanoma, joka oli tulossa esiin, noiden Enkelien tuodessa minut takaisin tänne sitä varten?

308 Muistakaa, tuo Seitsemäs Sanansaattaja oli... Seitsemän sanansaattajaa oli... Tuo huomattava minulle, tuo seitsemäs Enkeli, se näytti merkitsevän minulle enemmän kuin mikään niistä. Katsokaahan nyt, ne seisoivat tällä tavalla, no niin, me vain haluamme teidän huomaavan, ja minä seisoin tässä, ja minä katselin noita toisia...

309 Näettekö, ensin joukko pieniä lintuja, höyhenet kokonaan lyötyinä. Muistatteko niitä? Ja ne kaikki lensivät itää kohden. Ja toinen joukko oli kirkkaampia, suurempia lintuja, jotka näyttivät kuin kyyhkysiltä, niillä oli suipot siivet, ne lensivät itää kohden. Ensimmäinen Nykäisy, Toinen Nykäisy. Sitten seuraava oli Enkelit! Ja kun…

310 Ja minä olin seisomassa siellä, ja tämä räjähdys lähti, ja minä katsoin tähän suuntaan, länttä kohden, ja ne tulivat ja vain nostivat minut sinne ylös, ja menin suoraan pois tietoisuudestani. Ja yksi niistä, tuo, joka näytti niin erikoiselta minusta; oli se, joka oli vasemmalla puolellani, vasemmalla, josta menin sisälle muodostelmaan, mutta laskien vasemmalta oikealle, se olisi ollut seitsemäs Enkeli, näettehän. No niin, muistakaa nuo seitsemän Sanansaattajaa.

311 Muistatteko tuota valkoisen Kiven pyramidia Junior Jacksonin unessa, jonka tulkitsin teille? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Huomatkaa, lähtöiltanani... Siellä tuli kuusi unta, ja jokainen niistä suoraan samaan asiaan. Sitten näky alkoi ja lähetti minut länteen. Junior, hän tarkkasi... Pankaa nyt merkille. Katsokaa kuinka täydellistä!

312 Nyt minä toivon ja luotan siihen, että te ihmiset käsitätte, että minä yritän panna tämän armon Jeesuksen Kristuksen päälle, joka on sen kaiken Tekijä; ja ainoa syy, miksi te ette koskaan aikaisemmin elämässänne ole kuulleet minun puhuvan tällä tavalla, mutta tämä hetki on lähestymässä. Huomatkaa nyt.

313 Tehdäksemme sen varmaksi teille, niin että se voi olla painettu mieleenne, minä valmistaudun jättämään teidät uudestaan. Minä en tiedä minne tulen menemään. Minun täytyy saarnata Evankeliumia toisissa paikoissa. Mutta nyt, että…

314 Te voitte sanoa: "Minä olen kuullut kaikkea tuonkaltaista fanaattisuutta." Minä en tiedä mitä; minä en voi arvostella ketään toista miestä.

315 Minun täytyy ainoastaan vastata Jumalalle siitä, mitä minä... itsestäni. Mutta onko koskaan ollut yhtään kertaa, jolloin olisin sanonut jotakin Herran Nimessä, niin ettei se olisi ollut oikein, kaikkien näiden vuo-

sien aikana? [Seurakunta sanoo: "Ei."] Kukaan muukaan ei voi sanoa niin, koska olen aina kertonut sen teille juuri sillä tavalla, kuin Hän sen sanoi.

316 Nyt, sallikaa minun osoittaa teille, että tämä on tarkalleen totta ja vahvistaa sen.

317 Nyt muistakaa: "Jos joukossanne on joku hengellinen tai profeetta, niin Minä Herra tulen puhumaan hänelle näkyjen kautta, ja teen tunnetuksi itseni hänelle unien kautta", tulkiten unia. Eikö se ollut Joosef, hän voi tulkita unia ja puhua ja nähdä näkyjä. Onko se totta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

318 Nyt huomatkaa tämä. Että nyt, kun tämä tapahtui, Junior oli seisomassa kentällä, jolla oli suuri pyramidi sillä tavalla, ja siellä oli jotakin kirjoitettuna kallioon, ja minä olin tulkitsemassa sitä ihmisille. Onko se oikein. Junior? [Veli Junior Jackson sanoo: "Aamen."] Noin vuosi ennen kuin se tapahtui.

319 Ja huomatkaa seuraava asia nyt. Minä otin jonkinlaisen tangon ja katkaisin sen, ja sen sisäpuolella oli valkoista kiveä, johon ei oltu kirjoitettu mitään. Ja tuolla hetkellä minä aloin menemään länteen. Ja minä käskin heitä kaikkia, minä sanoin: "Älkää menkö länteen. Pysykää täällä ja katselkaa tätä, kunnes minä palaan." Menin länteen räjähdystä varten, palasin takaisin itään Pyhän Hengen kanssa tulkiten tämän kirjoittamattoman Sanan. Nyt, jos se ei ole täydellisesti Kaikkivaltias Jumala, minä haluan teidän tietävän, mikä on.

320 Minkä vuoksi minä yritän sanoa tämän, ystävät? Se on näyttääkseni teille, että me olemme lopunajassa. Nyt, jos nuo toiset ovat täydellisesti pilkulleen Sanan kanssa, niin on tämäkin täydellisesti pilkulleen Sanan kanssa! Me olemme tässä. Me olemme lopussa, ystävät.

321 Pian on aika oleva lopussa. Miljoonat tulevat menettämään elämänsä. Miljoonat, jotka uskovat olevansa pelastettuja, tulevat olemaan lasketut atomiaikakauden ruuaksi. Me elämme viimeisessä tunnissa. Kaikkivaltiaan Jumalan armosta, Hänen avullansa, Hänen kansallensa, että he Voisivat katsoa eteenpäin Kristuksen pikaiseen ilmestymiseen. "Kuinka pitkään, veli Branham?" Ehkä kaksikymmentä vuotta, ehkä viisikymmentä vuotta, ehkä sata vuotta. Minä en tiedä. Ja ehkä huomen aamulla, ehkä vielä tänä iltana. Minä en tiedä. Ja ketkä tahansa sanovat tietävänsä, he ovat väärässä. He eivät tiedä. Jumala yksin tietää.

322 Nyt, huomatkaa. Niinpä Jumala auttakoon minua, minä kerron teille Totuuden, että nämä ovat hengellisesti ilmaistuja minulle, Pyhän Hengen ilmaisemat. Ja joka ainoa niistä on tunnistanut paikkansa Raamatussa.

323 Mikä nyt on tämä suuri salaisuus, joka lepää tämän Sinetin alla, minä en tiedä. Minä en tiedä sitä. En voinut ratkaista sitä. En voisi sanoa mitä se sanoi. Mutta tiedän, että se oli nuo Seitsemän Ukkosenjylinää, jotka tulivat esille aivan toistensa peräjälkeen, vain läimähtäen seitsemän eri kertaa. Ja se avautui johonkin muuhun kuin, mitä minä näin. Sitten, kun olin nähnyt sen, katsoin nähdäkseni tulkinnan, joka tuli sinne, enkä saanut siitä selvää. Se on tarkalleen oikein. Näettekö? Hetki ei ole aivan vielä sitä varten.

324 Mutta se on siirtymässä tuohon jaksoon, näettehän. Se on tulossa lähelle. Niinpä, mitä teidän tulee tehdä, on muistaa, että minä puhun teille Herran Nimessä. Olkaa valmiit, sillä te ette tiedä, minä hetkenä jotakin voi tapahtua.

325 Nyt, kun se tulee ääninauhalle, niin kuin se on tapahtumassa, se tulee mahdollisesti lähettämään kymmeniätuhansia ystäviäni pois luotani, koska he tulevat sanomaan, että veli Branham yrittää korottaa itseänsä, ja tehdä itsestään palvelijan, tai profeetan, tai jotakin, Jumalan edessä. Sallikaa minun sanoa teille, veljeni, se on erehdys!

326 Minä ainoastaan kerron teille sen, mitä olen nähnyt ja mitä minulle on sanottu, ja te voitte tehdä mitä tahdotte. Minä en tiedä, kuka tulee... mitä tulee tapahtumaan. Minä en tiedä. Minä vain tiedän, että nuo Seitsemän Ukkosenjylinää pitävät takanaan tuon salaisuuden. Taivaat olivat vaiti. Ymmärtääkö jokainen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Voi olla aika, voi olla tuo hetki nyt, että tämä suuri henkilö, jonka me odotamme nousevan näyttämölle, voi nousta näyttämölle.

327 Ehkä tämä palvelustehtävä, jossa minä olen yrittänyt viedä ihmiset takaisin Sanaan, on laskenut sille perustuksen; ja jos niin on, tulen minä jättämään teidät lopullisesti. Meitä ei tule olemaan kahta täällä samanaikaisesti. Jos se on niin, tulee hän lisääntymään, ja minä tulen vähenemään. Minä en tiedä.

328 Mutta Jumala on antanut minulle etuoikeuden katsoa ja nähdä, mitä oli nähdä sen avautuvan siihen mittaan.

329 Ja olen varma, että te olette huomanneet ne asiat, joita on tapahtu-

nut tällä viikolla. Olen varma, että te huomasitte tuon pienen Collinsin pojan, joka makasi siellä kuolemassa; tuon pienen tytön, jolla oli leukemia.

330 Jumalan Valtakunta on tulossa. Ja se on tulossa yhä enemmän ja enemmän negatiivisesta positiiviseksi, niin kuin se on ollut. No niin, sen ei tulisi tukahduttaa ihmisiä. Vanhurskauttamisesta pyhitykseen Pyhän Hengen kasteeseen, ja sitten *tässä, tässä*. Näettekö? Me vain vetäydymme lähemmäksi Jumalaa, koko ajan.

331 Ettekö voi nähdä, metodistisaarnaajat, kuinka teidän pyhityssanomanne oli yläpuolella sen, mitä Luther saarnasi?

332 Te helluntailaiset, ettekö voi nähdä omaa sanomanne Pyhän Hengen kasteesta olevan enemmän kuin se, mitä metodistit saarnasivat? Tiedättekö te, mitä minä tarkoitan?

333 Oh, meillä on ollut paljon asioita, jotka ovat tulleet esiin, ja se on oikein. Ja jos on ketään, joka halveksii väärää, ja ihmiset sanovat jotakin, mikä itse asiassa on valhetta, eikä ole Totuus, niin minä vihaan sitä.

334 Mutta minä rakastan vankkaa Totuutta. Ei väliä, kuinka paljon se häiritsee tätä suuntaa tai tuota suuntaa, jos se on Totuus, tulee Jumala lopulta osoittamaan, että se on Totuus. Ja jos Hän ei tee sitä pian yhtenä näistä päivistä, silloin minun näkyni ei ollut oikein. Nyt te näette minne se panee minut itseni.

335 "Milloin se tulee olemaan, veli Branham?" En osaa sanoa sitä teille. Minä en tiedä.

336 Mutta yhtenä näistä päivistä, jos me emme enää koskaan tapaa tämän maan päällä, tulemme me tapaamaan siellä Kristuksen tuomioistuimen ääressä. Ja te tulette näkemään, että tuossa huoneessa, ilmestys tulee Jumalalta, aivan kuten kaikki loputkin niistä ovat tulleet, että ne... Yksi tämän Sinetin salaisuuksista, syy, miksi sitä ei paljastettu, oli nuo Seitsemän Ukkosenjyrinää, jotka toivat esiin äänensä, ja siinä se on täydellisesti, koska mikään ei tiedä mitään siitä. Sitä ei oltu edes kirjoitettu. Niinpä me olemme lopunajalla. Me olemme täällä. Minä kiitän Jumalaa Hänen Sanastansa.

337 Minä kiitän Häntä Jeesuksesta Kristuksesta. Sillä, jos ei Häntä olisi lähetetty sovitukseksi meidän synneistämme, me kaikki olisimme suuressa synnin likaläjässä ilman mitään toivoa. Mutta Hänen armostansa, Hänen Verensä puhdistaa kaiken synnin. Aivan kuten tuo mustepisara

ämpärillisessä valkaisuainetta, te ette koskaan löydä tuota mustetta enää. Kun meidän syntimme ovat tunnustetut, ne on pantu Jeesuksen Kristuksen Vereen; niitä enää koskaan tunnetta. Jumala unohtaa ne; niitä ei koskaan oltu edes tehty. Ja niin kauan kuin tuo uhri lepää siellä sovituksena meidän puolestamme, silloin siinä kaikki. Siinä se on, näettehän. Me emme enää ole syntisiä; me olemme kristittyjä, Jumalan armosta. Ja muistakaa, itsessämme me tulisimme olemaan mahdollisesti niin pahoja kuin olla voisi. Mutta, katsokaahan, Jumalan armo on ilmestynyt meille, ja se on tehnyt meidät siksi, mitä me olemme tänään, kristityiksi veljiksi ja sisariksi.

338 Tämä on ollut minulle valtava viikko. Minä olen väsynyt. Minun mieleni on väsynyt. Koska se on ollut parasta, mitä minä olen voinut tehdä. Ja jotakin outoa tapahtui, joka päivä. Se on saanut minut hämmästymään, mennessäni huoneeseen ja oltuani siellä muutamia minuutteja ja nähtyäni jotakin, mikä käänsi minut täydellisesti ympäri.

339 Ja tässä, menin sisälle ja otin esiin muistiinpanoni. Otin esiin Tri Smithin, Uriah Smithin, ja kaikkien kirjoituksia siellä, ja luin noita kirjoja. Sanoin: "Nyt, tässä on Kuudes Sinetti; tässä on Neljäs Sinetti. Katsotaanpa, mitä tämä mies sanoo?" Ja hän ehkä sanoo: "No niin, se oli tätä tai tuota tai muuta." Sitten saatoin katsoa, mitä joku toinen mies sanoi. Ja hän sanoi, että se oli sellaista-ja-sellaista. Ja näytti siltä kuin... Se ei oikein sopinut yhteen. Näettekö?

340 Ja sitten minä ajattelin: "Hyvä on, mitä se on, Herra?" Kävelin edes takaisin lattialla hetken. Saatoin polvistua ja rukoilla, mennä takaisin, nostaa ylös Raamatun, istuutua ja lukea. Kävelin edes takaisin.

341 Ja sitten aivan yhtäkkiä, kun olin hiljentynyt, siellä se vain avautui sillä tavalla. Otin nopeasti kynän ja aloin kirjoittaa sitä muistiin sillä tavalla, mitä sitten näinkin, tai mitä tehtiin. Tarkaten sitä sillä tavalla, kunnes olin kirjoittanut sen muistiin.

342 Sitten käytin lopun päivää jäljittääkseni sitä ja nähdäkseni nivoutuiko se kaikki yhteen Kirjoitusten mukaisesti. Sitten: "Koetelkaa kaikki asiat." Näettekö? Sain tämän tässä.

343 Ja minä ajattelen: "No niin, on monia ihmisiä, joilla on näkyjä. Monilla on ollut ilmestyksiä." Jos se on vastoin Sanaa, jättäkää se rauhaan; se on oikein, jättäkää se rauhaan.

344 Nyt sitten, seuraan sitä eteenpäin tällä tavalla. Tehden pieniä muis-

tiinpanoja tähän. Ajattelen: "No niin, nyt luokka tulee olemaan iloinen kuullessaan tämän, koska se sitoo yhteen *tämän* ja *tämän*. Katsokaamme nyt, mitä *tässä* sanotaan? Kyllä. Ja, kyllä, tässä se on, juuri *tässä*." Näettekö?

345 Ja tuon sen takaisin läpi Raamatun, sitoen asiat yhteen, läpi viikon. Siellä se on ääninauhalla. Te olette tervetulleita ottamaan niitä. Ja minä olen tehnyt sen parhaan tietoni mukaisesti kristillisessä yhdessäolossa, se on Jumalan armo kaikille ihmisille Jeesuksen Kristuksen kautta. Olen tehnyt parhaan tietoni mukaan tällä viikolla.

346 Te olette olleet yksi hienoimmista luokista. Kukaan ei olisi voinut istua kauniimmin. Te olette kaikki tulleet tänne jo kello yhdeltä päivällä, ja odottaneet kello viiteen, tai milloin he sitten avaavatkin kirkon ja päästävät ihmiset sisälle. Te olette seisseet kylmässä; te olette istuneet lumessa; te olette tehneet kaikkea. Te olette seisseet seinien vierustoilla, kunnes jalkojanne on särkenyt. Olen nähnyt miesten istuvan ja antavan naisten istua, ja jotkut ovat seisseet sillä tavalla, ja istuskelleet ympäriinsä. Minä ajattelin: "Herra, koko..."

347 Tämä on ollut salaperäinen viikko. Koko asia on ollut jotenkin omituista, kuinka, kun ihmiset ovat tulleet, nähdä heidän seisoskelevan ympäri ulkopuolella, ikkuna-aukoissa, ovilla, ja kaikkialla siellä takana, kuuntelemassa. Ja niin pitkälle kuin on kysymys puhujasta, minä olen kaukana puhujasta. Minulla on tarpeeksi järkeä tietääkseni, etten ole mikään puhuja; mutta miksi ihmiset tahtovat istua ja kuunnella sillä tavalla? Miksi he tahtovat tehdä sen? He eivät tule kuullakseen jotakin minun kaltaistani henkilöä, vaan he tulevat, koska siinä on jotakin, mikä vetää ihmisiä. Siellä on jotakin, mikä vetää heitä.

348 Niin kuin minun vaimoni, joka seisoi täällä lavalla ja lauloi, silloin aloittaessani:

He tulevat idästä ja lännestä,
he tulevat kaukaisista maista;
juhlimaan Kuninkaan kanssa, aterioimaan Hänen vierainaan,
kuinka siunattuja nämä pyhiinvaeltajat ovatkaan!
Katsellen Hänen pyhiä kasvojaan.
jotka hehkuvat jumalallista valoa:
Siunatut Hänen armonsa osanottajat
kuin jalokivet Hänen kruunussaan loistaakseen.

349 Voikaa aina pitää se mielessänne: olla jalokivi Jeesuksen Kristuksen kruunussa. Paavali sanoi seurakunnalle: "Te olette jalokiviä, Hänen Kruununsa jalokivet." Me haluamme olla Jeesuksen Kristuksen Kruunun jalokiviä.

350 Me emme halua koskaan panna jotakin miestä siihen. Unohtakaa kaikki se, mikä koskee minua. Minä olen teidän veljenne, syntinen, armosta pelastettu, sopimaton elämään; se on tarkalleen totuus, enkä sano sitä ollakseni nöyrä; se on tosiasia. Minussa ei ole yhtään mitään, ei yhtään mitään hyvää.

351 Mutta Jumalan armo on sallinut minun kurjien hämärtyvien silmieni katsoa Ajan Esiripun taakse ja nähdä nuo asiat siellä, ja tulin takaisin...

352 Kun olin pieni poika, minä rakastin ihmisiä, ja halusin aina, että joku rakastaisi minua ja puhuisi minulle: Kukaan tahtonut tehdä sitä, perheen nimen vuoksi. Kukaan ei halunnut puhua minulle.

353 Mutta antautuessani Jumalalle, silloin… Perheemme tausta oli irlantilainen, ja he kaikki olivat katolisia, niin minä ajattelin, että ehkä se olisi se. Menin sinne, ja se oli yhdellä tavalla, menin Ensimmäiseen baptistikirkkoon, ja se oli toisella tavalla.

Minä sanoin: "Herra, täytyy olla joku tie, joka on todellinen."

Ja jokin sanoi: "Se on Sana."

Olen pitänyt kiinni tuosta Sanasta. Katsokaa jokaista näkyä, kaikkialla.

354 Tuona päivänä, jolloin laskin tuon kulmakiven sinne, panin sinne sen, mitä olin kirjoittanut siitä, mitä Hän näytti minulle tuona aamuna näyssä: "Ole välittömästi oikealla ajalla ja, ja sopimattomalla ajalla, nuhtele kaikella kärsivällisyydellä ja opilla, sillä aika on tuleva, jolloin he eivät tule kestämään tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan kokoavat itselleen opettajia omaten kutiavat korvat, ja kääntyvät pois Totuudesta taruihin." Ja näin noiden kahden puun, joiden vierellä seisoin, tekevän juuri tuon asian. Se on totta. Ja siinä se on meillä. Ja se on totta. Ja te ette halua...

355 Muistakaa, sallikaa minun kehottaa teitä uudestaan. Älkää sanoko: "Kiitos", kenellekään. Älkää sanoko, ajatelko, että joku saarnaaja tai jokin, joku kuolevainen mies, hänessä on mitään hyvää. Koska niin ei ole. Enkä välitä siitä, kuka hän on. Ei ole mitään hyvää kenessäkään mieheS-

sä. Niin se on.

356 Jos tässä olisi kokonainen nippu pasuunoita, ja yhden niistä täytyisi soittaa jotain määrättyä musiikkia, niin se olisi tuo mies… Nuo pasuunat ovat täysin mykkiä. Se on tuo mies, joka osaa soittaa pasuunaa ja tietää mitä tehdä, se, joka ottaa käteensä pasuunan. Tuolla pasuunalla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Ääni tulee siltä älykkyydeltä, joka on sen takana. Niinpä kaikki pasuunat ovat samanlaisia.

357 Ja kaikki ihmiset ovat samanlaisia. Kaikki kristityt ovat samanlaisia. Ei ole mitään suurta miestä joukossamme. Me emme ole suuria miehiä, emmekä suuria naisia. Me olemme veljiä ja sisaria, kaikki samaa luokkaa. Me emme ole mitään suuria. Yksi ei tee yhdestä suurempaa kuin toisesta, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Ei koskaan! Me olemme vain kaikki inhimillisiä olentoja.

358 Älkää yrittäkö tehdä mitään enempää kuin vain elää läheistä elämää, antaen ylistyksen ja kunnian Jeesukselle Kristukselle. Ymmärtääkö jokainen sen nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Rakastakaa Häntä koko sydämestänne. Teettekö sen? ["Aamen.]

Rakastan Häntä, (ja minä aion!)*, rakastan Häntä,*
koska Hän ensin rakasti mua,
ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

359 Ylistys Jumalalle! Ymmärtääkö jokainen läpikotaisin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Uskooko jokainen? ["Aamen."] Muistakaa, kun ensin aloitin: "Kuka on uskonut meidän selostuksemme [raporttimme]? Kenelle on Herran käsivarsi paljastettu?" Onko Hän paljastanut teille laupeutensa, hyvyytensä? ["Aamen."] Aamen. Vain muistakaa, rakastakaa Häntä koko sydämellänne.

360 Minä menen nyt takaisin kotiin, ja tulen olemaan uudestaan täällä, jos Herra tahtoo, kesäkuun ensimmäisen päivän tienoilla.

361 Ehkä, jos Herra panee sen sydämelleni, ehkä johonkin aikaan varhain tänä kesänä, kuten kesäkuussa, tai joskus silloin, ehkä aikaisin syksyllä, jos Herra viipyy, haluaisin tulla takaisin ja istua toiset seitsemän iltaa Seitsemää Viimeistä Pasuunaa varten. Pitäisittekö te siitä? Tuletteko rukoilemaan puolestani, että Jumala auttaisi minua? Hyvä on.

362 Kunnes tapaan teidät uudestaan, muistakaa tämä hyvä vanha laulu:

Rakastan Häntä, rakastan Häntä,
koska Hän ensin rakasti mua,

ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

363 Nyt, haluaisin teidän kumartavan päänne. Ennen kuin pastori tulee lopettamaan, haluaisin rukoilla teidän puolestanne.

364 Taivaallinen Isämme, voikoon ihmiset, Herra, ymmärtää, josta olen varma, että siellä on joitakin, jotka eivät ymmärrä. Mutta, Isä, voikoot he tuntea tavoitteen ja voikoot he ymmärtää, Isä, että Sinun armostasi heille nämä asiat on paljastettu. Ja haluan kiittää Sinua Herra, näiden asioiden tietämisestä, jotka Sinä olet paljastanut meille.

365 Ja minä rukoilen jokaisen täällä olevan puolesta, joka on osallistunut kokoukseen. Jos siellä on joitakin, jotka eivät usko, voikoot, Herra, he tulla uskovaisiksi.

366 Minä rukoilen kaikkien niiden puolesta, jotka tulevat kuulemaan Sanoman ääninauhalta. Ja jos se menee, minkä se epäilemättä tuleekin tekemään, koteihin ja moniin paikkoihin, missä on uskomattomia, jotka tulevat olemaan eri mieltä; mutta Isä, minä rukoilen jokaisen puolesta, että ennen kuin he sanovat mitään pilkkaavia sanoja, että he voisivat ensin istua ja tutkia Kirjoituksilla sen, mitä on sanottu, ja sitten sanoa Sinulle, että he totisesti ovat vilpittömät ja tahtovat tietää, onko tämä Totuus tai ei. Ja minä rukoilen heidän puolestaan, Isä.

367 Ja minä rukoilen näiden puolesta, jotka ovat seisseet näiden seinien vierustoilla, jotka ovat seisseet ulkona, jotka ovat istuneet autoissansa, pienten lasten puolesta, ja kaikkien puolesta, jotka ovat olleet sisällä. Vain kaikkien heidän puolestaan, Herra, minä rukoilen heidän puolestaan.

368 Ja minä rukoilen, että minun rukoukseni tulevat vastatuiksi, että Sinä tulet siunaamaan heitä. Ensiksi, Herra, anna jokaiselle Iankaikkinen Elämä. Ja minä rukoilen, että yksikään heistä ei tulisi olemaan kadotettu, ei yksikään.

369 Ja nyt, Isä, me emme tiedä, milloin tämä suuri tapahtuma tulee olemaan, mutta kun me näemme näiden merkkien ilmestyvän ja kirjoitusten mukaisten tapahtumien, se varoittaa meidän sydämiämme yli kaiken. Ja minä rukoilen, Isä Jumala, että Sinä auttaisit meitä.

370 Minä rukoilen, että Sinä auttaisit meidän rakasta pastoriamme, veli Nevilleä. Valmista hänet, Herra, täyteen armoa ja täyteen voimaa, ja että hän ymmärryksen kanssa voisi ottaa tämän varastoidun ruuan ja ruokkia Jumalan karitsoja.

371 Herra, minä rukoilen, että Sinä pitäisit sairauden poissa heistä. Voikoon tapahtua niin, että kun ihmiset tulevat sairaiksi, he muistaisivat tuon läsnä olevan ja kaikkiriittävän Herran Jeesuksen Veren lepäävän alttarilla valmistaakseen sovituksen. Ja minä rukoilen, että he tulisivat parantumaan välittömästi.

372 Ja minä rukoilen, että Sinä tulisit pitämään Saatanan voiman poissa heidän luotaan, lannistamasta heitä, tai että he yrittäisivät muodostaa kulttia. Pidä vain kaikki vihollisen voimat poissa, Herra. Pyhitä meidät sinun Sanallasi. Suo se, Herra.

373 Sitten, Herra, minä rukoilen, että Sinä auttaisit minua. Minä alan häipymään pois, Herra, Minä tiedän, etteivät päiväni voi olla enää monet, ja minä rukoilen, että Sinä tulisit auttamaan minua. Anna minun olla totuudellinen, Herra, ja rehellinen ja vilpitön, että voisin olla kykenevä kantamaan Sanoman niin pitkälle kuin se on säädetty minun kannettavakseni. Ja, kun tulee aika, että minun täytyy mennä lepoon, kun tulen virralle, ja aallot alkavat tulla sisälle, oi Jumala, suo minun olla kykenevä ojentamaan tämä vanha Miekka jollekin toiselle, joka tulee olemaan rehellinen Sen kanssa, Herra, ja tulee kantamaan Totuutta. Suo se, Herra. Siihen asti, auta minua olemaan voimakas, terve ja rohkea.

374 Auta minun seurakuntaani. Siunaa meitä yhdessä, Herra. Me olemme Sinun. He tunnemme nyt, että Sinun Henkesi on keskuudessamme. Me uskomme, että Sinä tulet vastaamaan rukouksiimme. Sillä me jätämme itsemme Sinulle, Sinun Sanasi kanssa, palvelusta varten loppuja päiviämme varten tämän maan päällä, Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen. rakkaan Pelastajamme Nimessä, Hänen kirkkaudekseen. Aamen.

Minä...(Jumala siunatkoon teitä) *rakastan Häntä,*
(Koko sydämelläni),
Koska Hän ensin rakasti mua.

Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.

375 [Seurakunta jatkaa laulun *Minä rakastan Häntä* laulamista. Veli Orman Neville päättää kokouksen rukouksessa.]

376 [Veli Branham ei alun pitäen julkaissut edellä esitettyjen kappaleiden 261-374 sisältöä, vaan sen sijaan jatkoi maanantaina, maaliskuun 25. päivänä, 1963, kappaleet 377-414, joka oli hyväksyttynä loppuosuutena siihen aikaan jaetussa Seitsemäs Sinetti -nauhassa.]

377 Tulee olemaan hyvä asia, ettei hän tiedä mitään siitä, koska, jos hän

tietäisi, tulisi hän jäljittelemään sitä. Se on hänen tapansa tehdä asioita.

378 Niinpä sen vuoksi, Jumala on tehnyt sen niin kätketyksi koko maailmalle, jopa Taivaalle, että ei ole mitään tapaa ymmärtää sitä, vain kun Jumala itse tulee paljastamaan sen.

379 Haluan teidän nyt panevan merkille tänä iltana, että Kuudennessa Sinetissä. Siellä oli Kuudennen Sinetin kolminkertainen tarkoitus.

Siellä oli hevosella ratsastajien kolminkertainen tarkoitus.

380 Siellä on ollut kolminkertainen tarkoitus kaikissa näissä asioissa. Se tuo meidät takaisin kolmeen ja seitsemään uudestaan, näettekö, seitsemän Sinettiä, seitsemän vihan maljaa, ja niin edelleen. No niin, kolmet ja seitsemät ovat Jumalan luvut Hänen matematiikassaan paljastaa Hänen Sanansa.

381 Pankaa nyt merkille, kuten noissa ratsastajissa, siellä lähti kolme hevosta. Yksi niistä oli valkoinen, yksi oli punainen, ja yksi oli musta. Ja sitten neljännessä hevosessa, ne kaikki olivat sekoitetut yhteen. Näettekö, kolminkertainen tarkoitus.

382 Nyt, Jumala teki saman asian. Jumala teki samoin, kun Hän lähetti Leijonansa, joka oli Hänen Sanansa, taistelemaan antikristusta vastaan.

383 Sitten me näemme Hänen lähettäneen härän ahdistuksen ajan kuluessa, uhri eläimen; ja tässä ahdistuksen ajanjaksossa, kaikki, mitä ihmiset voivat tehdä, oli vain työskennellä ja uhrata itsensä uhriksi.

384 Sitten me näemme seuraavassa ajanjaksossa, joka oli uskonpuhdistajien ajanjakso, että Jumala lähetti miehen viisauden, eläimellä [olennolla] oli miehen kaltainen pää, joka oli se voima, joka lähti uskonpuhdistajissa.

385 Nyt, panitteko merkille, jokainen... Ei ihme, että ihmiset näinä päivinä yhä elävät niin kuin oli uskonpuhdistajien ajanjaksossa, koska he vain näkevät sen katsomalla sitä kirkollisella tavalla, he näkevät sen tavalla, jolla heidän seminaarinsa ovat opettaneet sen. Se oli kerran Jumalan tie, mutta me olemme eläneet sen ohitse.

386 Nyt me olemme Kotkan ajanjaksossa, ilmestyksen tulee tulla paljastetuksi, tuo koko asia. Verratkaa tätä nyt Ilmestyskirjan 10. luvun, jakeiden 1-7 kanssa, ja me tulemme näkemään tässä Ilmestyskirja 10:1-7, että Seitsemännen Enkelin Sanoman kuulumisen päivissä, tuli kaikkien Jumalan salaisuuksien päättyä.

387 No niin, me näemme tässä myöskin, että Kuudes Sinetti, joka nyt

on avattu, oli kolminkertaista tarkoitusta varten, ja tässä ovat nuo tarkoitukset.

388 Ensimmäinen asia oli, että nukkuvien neitsyiden täytyi mennä ahdistuksen ajan lävitse puhdistusta varten. Sen täytyi tulla puhdistetuksi epäuskonsa synneistä ja Sanoman hylkäämisestä. Tämä tapahtui ahdistuksen ajassa. Me näemme heidän päätyneen tänne Ilmestyskirjan 7. luvussa, 6:nen ja 7:nen luvun välissä, että heidät on puhdistettu, ja heille on annettu valkoiset viitat. Nyt tämä ei ole Morsian, vaan seurakunta, puhtaat ihmiset, joilla ei ehkä ollut tilaisuutta vastaanottaa Sanomaa, tai nämä väärät profeetat olivat jotenkin sokaisseet heidät, eivätkä he saaneet tilaisuutta, ja kuitenkin he ovat vilpittömiä sydämessään, ja Jumala tuntee heidän sydämensä, ja tässä heidät puhdistetaan tämän ajan kuluessa.

389 Pankaa merkille toinen puhdistuksen aika. Se on Israelia varten, kun se kootaan. Se on toinen tarkoitus. Jumala puhdistaa Israelin ahdistuksen ajassa. Miljoonista sinne kokoontuneista, siellä tulee olemaan 144 000 valittua, ja heidät myöskin tullaan puhdistamaan. Jumala puhdistaa Israelin.

390 Huomatkaa, siellä tullaan koko maa puhdistamaan. Tulee olemaan niin, että kuu, tähdet ja koko luonto tullaan puhdistamaan. Näettekö mitä se on? Maa uusii itsensä, tulee puhdistetuksi, valmistautuen Tuhatvuotisvaltakuntaa varten. Tuhatvuotisvaltakunta on tulossa. Ja näettekö, kaikki, missä on jotakin likaista, tulee olemaan puhdistettu Kuudennen Sinetin aikana.

391 Nyt, huomaatteko tämän Seitsemännen Sinetin avaamisessa, se on myöskin kolminkertaisessa salaisuudessa. Tästä yhdestä olen... tulen puhumaan ja olen puhunut, että se on Seitsemännen Ukkosenjylinän salaisuus. Seitsemän Ukkosenjylinää Taivaassa tulee avaamaan tämän salaisuuden. Se tulee olemaan aivan Kristuksen tulemuksessa, koska Kristus sanoi, ettei kukaan tiennyt, milloin Hän tulisi palaamaan takaisin.

392 Panitteko merkille, kun nuo juutalaiset kysyivät Häneltä sitä? Tehän tiedätte, kuinka me vertasimme Kirjoituksia tässä, kuutta Sinettiä Matteuksen 24. luvun kanssa, niin Seitsemäs Sinetti oli jätetty pois; koska, katsokaahan, Kristus sanoi, että vain Jumala itse tiesi sen, eivät edes Enkelit tienneet sitä. Ei ihme, koska sitä ei oltu edes kirjoitettu. Katsokaahan, ne vaikenivat, mitään ei tapahtunut silloin. Enkelit eivät tiedä sitä; kukaan ei tiedä, milloin Hän tulee.

393 Mutta siellä tulee olemaan... Siellä on oleva näiden Ukkosenjylinöiden Seitsemän Ääntä, jotka tulevat paljastamaan tuon suuren ilmestyksen tuohon aikaan. Niinpä minä uskon, että meille, jotka... Jos me emme tiedä sitä, eikä sitä tulla tietämään ennen tuota aikaa, mutta se tulee olemaan paljastettu tuossa päivässä, hetkessä, jossa sen tulee olla paljastettu. Niinpä mitä meidän tulee tehdä, on olla kunnioittava Jumalan edessä ja palvella Häntä ja tehdä kaikki miten vain tiedämme kuinka tehdä, ja elää hyvää, kristillistä elämää. Tässä nyt, me näemme, että Kuudes Sinetti on avattu meille; me näemme sen. Ja me tiedämme, että tämä Seitsemäs Sinetti ei voi olla murrettu yleisölle, ennen kuin tuo hetki saapuu.

394 No niin, oli joku syy, että Jumala antoi näiden Seitsemän Äänen jylistä, koska sen täytyy tulla, näettehän, koska ne... Me näemme, että Kristus, Karitsa, otti Kirjan Hänen kädestänsä, ja Hän avasi tuon Seitsemännen Sinetin. Mutta katsokaahan, se on kätketty salaisuus. Kukaan ei tiedä sitä. Mutta se... Sen mukaan, mitä Hän sanoi: "Kukaan ei tietäisi Hänen tulemustaan." He eivät myöskään tulisi tietämään tästä Seitsemän Ukkosenjylinän salaisuudesta. Niinpä te näette, että se liittyy yhteen.

395 Niin paljon, meillä on ymmärrystä siitä tänään, koska loput siitä on kokonaan avattu, mutta tätä ei ole avattu. Mutta istuessani huoneessani, ja minä kuulin tämän... tai mieluumminkin en kuullut sitä, vaan näin sen avautuvan näihin Seitsemään Ukkosenjylinään. No niin, se on niin pitkälle kuin me voimme mennä, juuri siihen.

396 Ja nyt luotan siihen, että jokainen teistä tulee palvelemaan Jumalaa, ja tekemään sitä mikä on oikein, ja rakastamaan Häntä koko elämänne ajan ja palvelemaan Häntä, ja Jumala tulee huolehtimaan lopusta.

397 Nyt meillä on Jumalan armosta päätettynä tässä kaikki nuo kuuden Sinetin salaisuudet, jotka ovat olleet sinetöidyt, ja me ymmärrämme nyt tässä, että tuo Seitsemäs Sinetti ei tule olemaan tunnettu yleisölle.

398 No niin, Hänen tulemuksensa, ja Hänen tulemuksensa hetki, kun maa tulee hävitetyksi... Tehän tiedätte, kuinka siellä sanotaan: "Mikä tulee olemaan maailman lopun merkki?" Kun he Matteuksen 24. luvussa kysyivät Häneltä tuon kysymyksen, vastasi Hän siihen asti. Hän kertoi Israelin kokoamisesta kansaksi 31. jakeessa, Matteus 24:31. Mutta sitten Hän alkoi vertaukset, näettehän? Te näette sen siellä… "Oppikaa vertaus viikunapuusta. Kun te näette sen työntävän esiin silmujansa, niin silloinhan te tiedätte, että kevät on lähellä." Ja sitten: "Kun te näette tämän ta-

pahtuvan, silloin tietäkää, että aika on lähellä." Te näette Israelin olevan kokoontumassa omaan kotimaahansa. Mutta te näette, että Hän jätti paljastamatta tämän Seitsemännen Sinetin.

399 Ja tässä, kun Seitsemäs Sinetti, kun Hän avasi sen, Hän myös jätti sen uudestaan pois, näettehän. Niinpä me näemme, että se on täydellinen salaisuus, sen vuoksi, tuo hetki ei ole vielä tämän salaisuuden tulla tunnetuksi. Sen vuoksi, me olemme näin pitkällä, ja loput siitä tulee olemaan tunnettu aivan suunnilleen siihen aikaan, kun Jeesus ilmestyy maan päälle uudestaan Morsiantansa varten, tai mitä tahansa tapahtuukin tuohon aikaan. Nyt, tuohon aikaan asti, vain rukoilkaamme kaikki ja eläkäämme hyvää suoraa kristillistä elämää, katsoen eteenpäin Hänen tulemukseensa.

400 Ja nyt, jos tämä ääninauha sattuu tipahtamaan joidenkin henkilöiden käsiin jossakin, niin älkää yrittäkö tehdä siitä jonkin kaltaista "ismiä". Ainoa asia teidän tehdä, on vain jatkaa Jumalan palvelemista. Koska tämä suuri salaisuus on niin suuri, ettei Jumala halunnut Johanneksen edes kirjoittavan sitä. Se jylisi esiin, mutta Hän... tietäen että... luvaten meille, että se tultaisiin avaamaan, mutta tähän mennessä, sitä ei ole avattu.

401 Ja nyt, me olemme kiitolliset Jumalalle siitä, mitä Hän on näyttänyt meille. Minä olen istunut siellä huoneessa kahdeksan päivää, ja Sanoma, jonka olen juuri selittänyt teille, monet teistä täällä tulette ymmärtämään, ja lupaan, että siellä oli jotakin meneillään, hengellistä, koko ajan, josta olin varma, että te ette huomanneet sitä. Ja tässä on se, mitä se on: se on ehdoton vahvistus siitä, että tämä Kirjoitusten tulkinta on Jumalan lähettämä.

402 Koska ennen kuin me edes menimme siihen, ja minä lähdin mennäkseni länteen, Herra näytti minulle näyn yhtenä päivänä noin kello kymmeneltä aamulla, ja minä tulin ja selitin täällä, että olin nähnyt sen, enkä tiennyt mitä se oli. Se oli seitsemän Enkelin muodostelma. He muistamme sen. Te saatte sen ääninauhalta *Mikä aika on, miehet?* No niin, se on tarkalleen se, mitä te olette nähneet nyt. Nuo seitsemän Enkeliä... Minä olin lännessä.

403 Te muistatte nuo pienen pienet sanansaattajat; ne menivät itään. Toiset sanansaattajat, kyyhkyset, hieman suuremmat linnut, ne menivät itään. Ja nyt, minä katsoin... Ne olivat kanssani koko ajan. Se oli tuo Ensimmäinen ja Toinen Nykäisy.

404 Nyt tuo Kolmas tuli lännestä, pyyhkäisten eteenpäin hirvittävällä nopeudella, ja ne nostivat minut ylös maasta. Se oli tuleminen takaisin itään näiden Seitsemän Sinetin salaisuuksien kanssa, niin kuin Junior Jacksonin unessa sanottiin, jonka Herra salli minun tulkita hänelle siellä. Tuon pyramidin sisäpuolella, siellä oli valkoista kiveä, johon ei oltu kirjoitettu. Siksi minun täytyi mennä länteen yhdistymään näiden Enkelien sanoman kanssa tulemaan takaisin tänne paljastamaan sen seurakunnalle. Te muistatte minun sanoneen: "Seuraava asia, joka tulee tapahtumaan, tulee olemaan täällä seurakunnassa." Se oli tarkalleen niin.

405 Toinen asia, jonka haluan teidän huomaavan, mitä tapahtui. Ja jos te kuuntelette ääninauhaa *Mikä aika on, miehet?,* tulette huomaamaan, että tuo yksi Enkeli oli hyvin huomattava minulle. Loput niistä näyttivät vain tavallisilta; mutta tämä Enkeli oli huomattava Enkeli. Hän oli vasemmalla puolellani tuossa pyramidin muotoisessa muodostelmassa.

406 Ja, muistakaa, se oli tuon pyramidin sisällä, missä tuo salaperäinen valkoinen kivi oli, johon ei oltu kirjoitettu. Ja Enkelit ottivat minut sisälle tuohon heidän itsensä pyramidiin, vain heidän tuntemiinsa Jumalan salaisuuksiin. Ja nyt, ne olivat nuo sanansaattajat, jotka tulivat tulkitsemaan tuon pyramidin tai tuon Sanoman näiden Seitsemän Sinetin salaisuudesta, joka on pyramidin sisäpuolella.

407 No niin, tuo Enkeli vasemmalla puolellani, olisi todellisuudessa viimeinen, tai seitsemäs Enkeli, jos me laskisimme ne vasemmalta oikealle, koska hän oli vasemmalla puolellani, minun katsoessani häneen länttä kohden, hänen ollessaan tulossa, itää kohti olisi hän vasemmalla, niinpä se olisi viimeisen Enkelin Sanoma, hyvin huomattava. Te muistatte, kuinka minä sanoin hänen päänsä olleen jotenkin takana, ja hänen suuret terävät siipensä, ja kuinka hän lensi suoraan minua kohti. Nyt, se on tämä Seitsemäs Sinetti. Se yhä on huomattava asia. Ja me olemme... Me emme vielä tiedä, mitä se on, koska sitä ei ole annettu lupaa murtaa.

408 Mutta nyt, jokainen teistä kokouksessa olijoista on huomannut millainen kokous se onkaan ollut! Jokainen näytti istuvan aivan istuimensa syrjällä. Kaikki seisoivat jo kello yhdeltä tai kahdelta täällä ympäriinsä, odottaen ovien avautumista, päästäkseen tänne eteen. He ovat seisseet seinustoilla, jäykistynein jäsenin, ja kaikkea muuta.

409 Mitä se on? Se on ollut Pyhä Henki lähettäen alas nämä sanansaattajat, ja he ovat paljastaneet sen meille. Ja sitten huomatkaa kuinka se sulautuu yhteen Sanan kanssa, tarkalleen.

410 Ja sitten antaakseen teidän kaikkien tietää, että tämä on Totuus, Hän kertoi sen ennakolta noin kaksi kuukautta tai enemmänkin sitten, ennen kuin se tapahtui. Minä menin länteen, tietämättä sitä, ja tulin takaisin tänne tulkinnan kanssa, niin kuin Hän on antanut sen. Nyt muistakaa, tuossa näyssä, Hän ei koskaan kertonut minulle mitään tuossa näyssä, kun Hän otti minut ylös. Minä olin peloissani, pelkäsin kuolevani, tulevani surmatuksi räjähdyksessä. Katsokaahan, ne eivät voineet tehdä sitä.

411 Tulkinta tuli juuri, kun minulla oli tarve siitä, se tapahtui huoneessa. Ja minä annoin sen ulos, aivan niin kuin Hän antoi sen.

412 No niin, te näette, ystävät, näyt eivät petä; ne ovat aina täydelliset; ne ovat aivan tarkalleen totta.

413 Nyt, tuo näky plus Sana, plus historia, plus seurakunta-ajanjaksot: ja kaikki sulautuu yhteen. Niinpä, minä voin totisesti sanoa, että parhaan ymmärrykseni mukaan ja Jumalan Sanan mukaisesti, ja näyn ja ilmestyksen mukaan, sen tulkinta on NÄIN SANOO HERRA!

414 No niin, voikoon Herra siunata teitä kaikkia, joka ainoaa, todella runsaasti, kun me nyt nousemme seisomaan ja laulamme tämän hyvän vanhan seurakunnan laulun. Jumala siunatkoon teitä jokaista. Aamen.

[Veli Branham lisää seuraavat neljä riviä, jotka on otettu edellisenä iltana, 24. maaliskuuta 1963, tuomansa sanoman kappaleesta 374.]

Minä...(Jumala siunatkoon teitä) *...rakastan Häntä,*
(Koko sydämelläni.)
Minä rakastan Häntä

Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.